Neşter yerine iğne: Akupunktur

İnsanın bedeninin kimi yerlerine iğneler batırılıyor. Böylece ağrılar dindiriliyor. Çeşitli hastalıklar iyileştiriliyor. Aşağıdaki yazıda "akupunktur" denen bu tedavi yönteminin nasıl ortaya çıktığı ve gelecekte neler vaat ettiği ele alınıyor.

AVRUPA VE AMERİ
imkânlarına diyecek y
laboratuvarlar, bilum
büyük hizmette bulunu
Batıda bu alandaki
gibi görünürken, do
yöntemi çıkıyor ve her
Çünkü bunda, ne ta
de elektronik aletler var
nılıyor. Acaba tedavi
basit de, bilmeden ken
koşuyoruz?..

Taş devrinde

Akupunkturun tarihi t
nır. O dönemde akupu
landıkları aletler ç
çakmaktaşı, kemik, ba
tan yapılma iğnelerdi.

Arkeologlar Çin'de, bu aletlerin 5000 yıl öncesine ait olanlarını buldular. Demek ki, akupunktur bilimsel tedavi şekillerinin en eskisidir.

Çinliler bu tedavi şekline "chen-tsu" yani iğne-bıçak demektedirler. Akupunktur adını batılılar takmışlar. Bu ad, Latince iğne anla- ini anlatan anlamın- klerinin birleşmesin- nlatan iğne anlamına skisi olduğu gibi en nden de biridir.

ilgilere "**Neil Ching - talıkları Klasiği**" adlı tarihi eserin bundan dığı öne sürülüyor. r dizi sohbetten oluş- İmparator **Huangti,** alıkların nedenini ve

Tablo, parmak uçlarından başlayan bir çizgi olan "Büyük Yang Kanalı" aracılığıyla, incebağırsak tedavisinde kullanılan akupunktur noktalarını gösteriyor (üstte).

Neşter yerine iğne: Akupunktur

İnsanın bedeninin kimi yerlerine iğneler batırılıyor. Böylece ağrılar dindiriliyor. Çeşitli hastalıklar iyileştiriliyor. Aşağıdaki yazıda "akupunktur" denen bu tedavi yönteminin nasıl ortaya çıktığı ve gelecekte neler vaat ettiği ele alınıyor.

AVRUPA VE AMERİKA'nın gelişmiş tedavi imkânlarına diyecek yok! Uzman doktorlar, laboratuvarlar, bilumum aletler insanlığa büyük hizmette bulunuyorlar.

Batıda bu alandaki ilerlemenin sonu yok gibi görünürken, doğuda bir akupunktur yöntemi çıkıyor ve her şeyi altüst ediyor.

Çünkü bunda, ne tahlil laboratuvarları ne de elektronik aletler var. Sadece iğneler kullanılıyor. Acaba tedavi etmek aslında çok basit de, bilmeden kendi kendimizi zora mı koşuyoruz?..

Taş devrinde

Akupunkturun tarihi taş devrine kadar uzanır. O dönemde akupunktur yapanların kullandıkları aletler çok basitti. Bunlar çakmaktaşı, kemik, bambu ve pişmiş topraktan yapılma iğnelerdi.

Tablo, parmak uçlarından başlayan bir çizgi olan "Büyük Yang Kanalı" aracılığıyla, incebağırsak tedavisinde kullanılan akupunktur noktalarını gösteriyor (üstte).

Arkeologlar Çin'de, bu aletlerin 5000 yıl öncesine ait olanlarını buldular. Demek ki, akupunktur bilimsel tedavi şekillerinin en eskisidir.

Çinliler bu tedavi şekline "chen-tsu" yani iğne-bıçak demektedirler. Akupunktur adını batılılar takmışlar. Bu ad, Latince iğne anlamındaki "acus" ve derdini anlatan anlamındaki "punctura" sözcüklerinin birleşmesinden çıkmıştır. Derdini anlatan iğne anlamına gelir. Akupunktur en eskisi olduğu gibi en saygın tedavi yöntemlerinden de biridir.

İnsan bir bütün

Akupunkturla ilgili ilk bilgilere **"Neil Ching - Sarı İmparator'un İç Hastalıkları Klasiği"** adlı kitapta rastlanmıştır. Bu tarihi eserin bundan 3000-4500 yıl önce yazıldığı öne sürülüyor.

34 kitaplık toplam, bir dizi sohbetten oluşmaktadır. Sohbetlerde, İmparator **Huangti,** bakanı **Ch'i Pai**'ye hastalıkların nedenini ve

Fotoğrafta görüldüğü gibi kişide iğnelerin batırılması sonucu bir acı yok. Akupunkturun sistemi tam olarak bilinmiyor ama pratikte uygulayanlar başarılı oluyorlar (altta).

tedavisini sorar. Yazılardan anlaşılan, akupunkturun eksiksiz bir tıp sistemi içinde uygulanmış olduğudur.

Yararlı otları, masajı, yiyeceği ve egzersizi içeren bu sistem gene eksiksiz bir yaşam felsefesiyle iç içeydi. Öyle ki, tarihte yaşamış Çinli bir doktor bizim uzmanlaşma alışkanlığımız karşısında hayrete düşerdi.

Çünkü, doğu felsefesinde akıl, vücut ve ruh tek bir bütündür. İnsan, evrenin bir parçasıdır. Hayatı, mevsimlere ve kendi yaşam gücüne bağlıdır.

Doğa yasalarına uygun

Eski Çin'de tıp bilimi, "Tao" üzerinde kurulmuştur. Çevrilmesi âdeta imkânsız olan bu terim "patika" ya da "yaşam yolu" anlamına gelir. Tao'yla uyum içinde yaşayan insan sağlıklı insandır.

Doğa yasalarına uygun, olması gerektiği gibi değil de olduğu gibi yaşamak Tao ile uyum içinde yaşamaktır. Doğa yasalarına aldırmayış, uyumsuzluk, dengesizlik ve hastalıkla son bulur.

Yaşamsal enerji

Sağlıklı olmak, ifadesini "ch'i" olarak bulur.

Ortasında birbirine bağlı yin ve yang sembolleri bulunan kırmızı lake kaplı levha. Eski Çin inanışı ch'i ya da bütünlüğü temsil etmektedir. Yin ve yang arasındaki bir dengesizlik kötülük demekti ve hastalığa neden olurdu (sağda).

Dr. Hans Marx Almanya'daki kliniğinde akupunkturdan yararlanıyor. Bu tür yaygın olmayan tıp yöntemleri batıda gittikçe yaygınlık kazanıyor (altta).

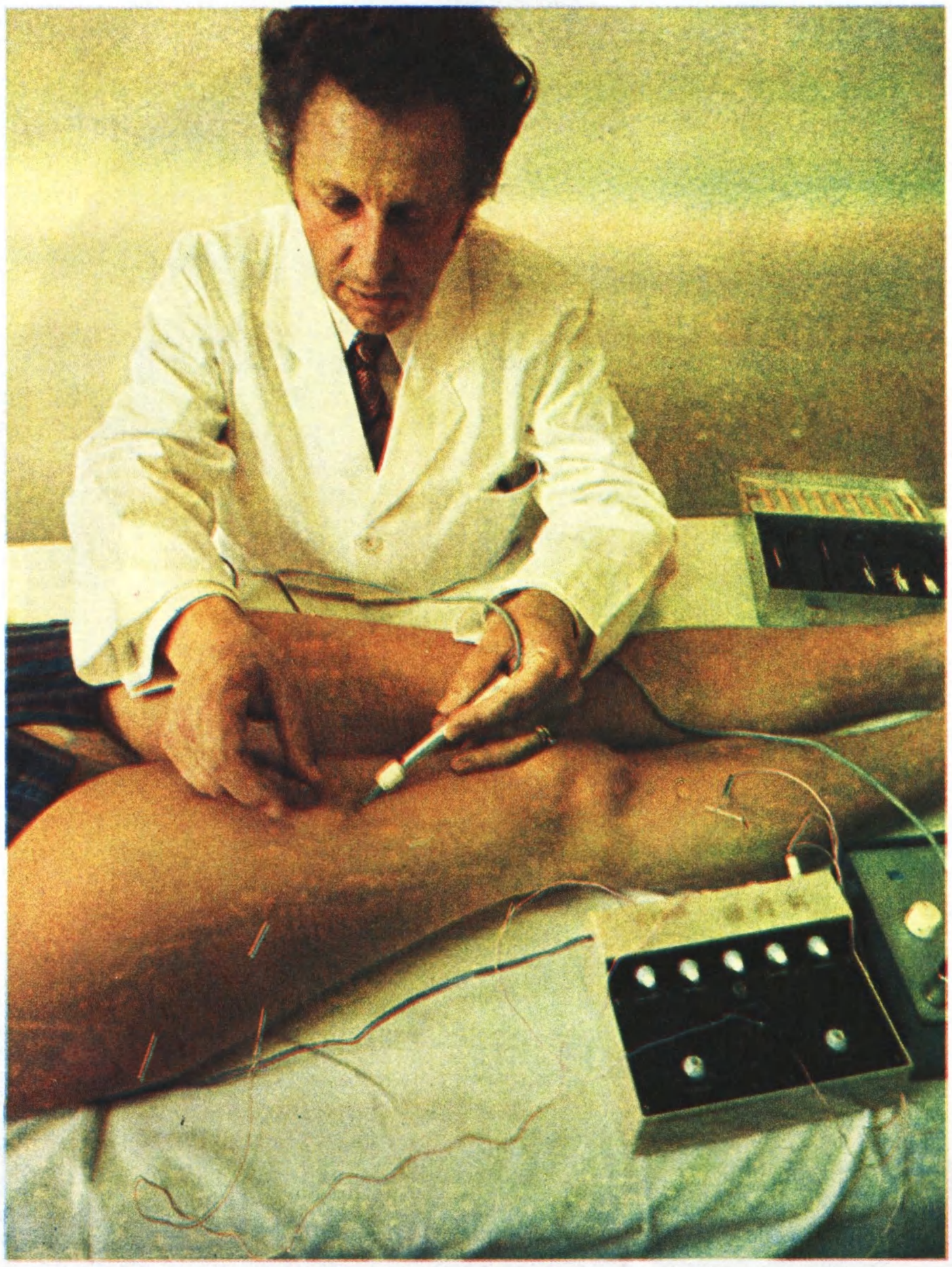

"Shi" ya da "qi" olarak da yazılabilen ch'i çevrilemeyen başka bir sözcüktür. Sözcüğün taşıdığı anlam hayat gücü veya bir başka deyişle yaşamsal enerjidir.

Ch'i kavramı batının tutucu tıp bilimince bilinmez. Çin'de de önemsiz hale gelmiştir. Ama Uzakdoğu'nun düşüncesinde yer etmiştir.

Eğer ch'i vücut içinde düzenli ve uyumlu bir şekilde akmazsa, hastalıklar, akli ve duygusal rahatsızlıklar ortaya çıkar.

Yin ve Yang

Ch'i kendini zıt ve birbirini tamamlayan yin ve yang güçleri olarak gösterir. Evren için olduğu gibi insanlık için de bu böyledir.

Yin kavrayıcı, dişi, karanlık, saklı, yumuşak ve ıslak olandır. Yang ise canlı, erkek, aydınlık, açık, sert ve kuru olandır. Sağlık ve mutluluk için iki gücün vücutta, hareketlerde ve gıdada dengelenmesi zorunludur.

Vücudun bir yerinde yin ya da yangın faz-

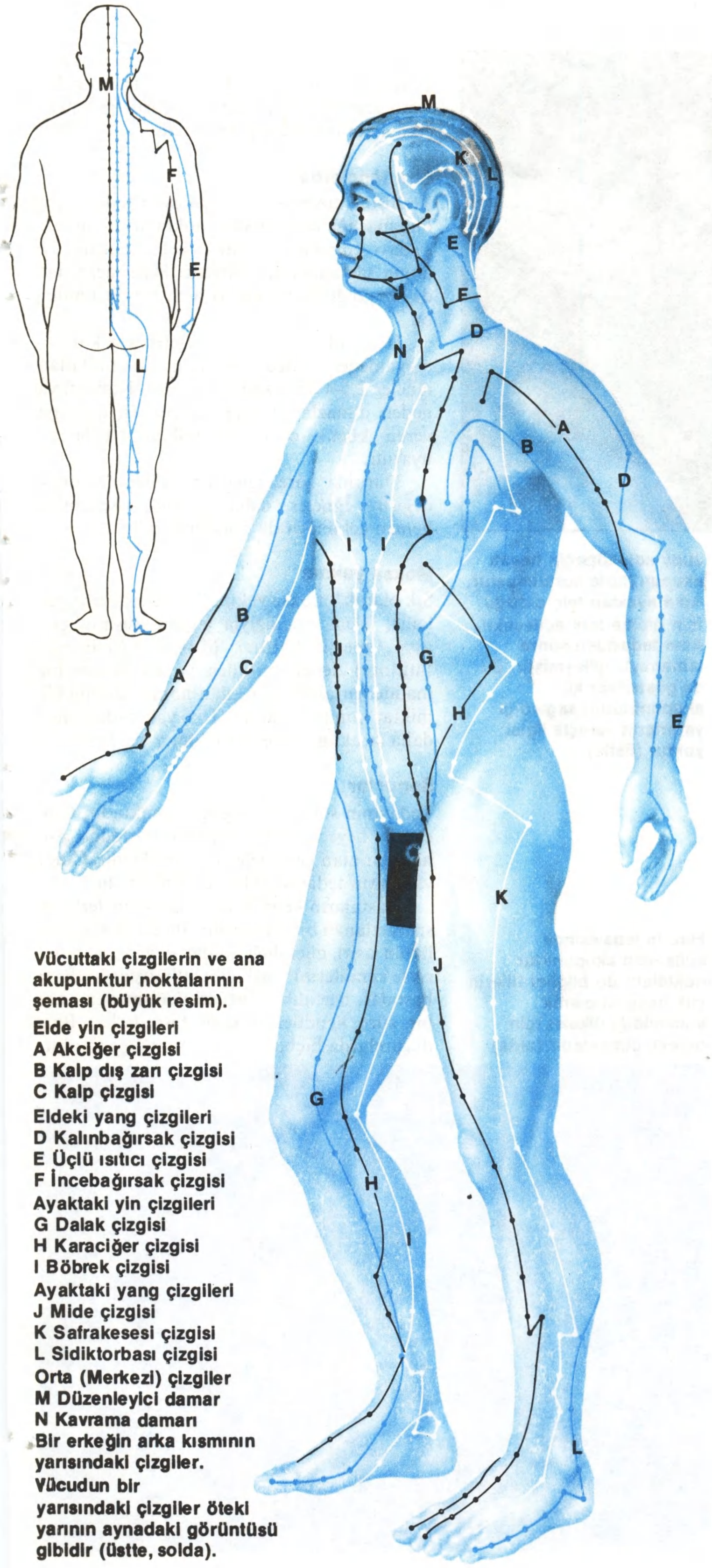

Vücuttaki çizgilerin ve ana akupunktur noktalarının şeması (büyük resim).

Elde yin çizgileri
A Akciğer çizgisi
B Kalp dış zarı çizgisi
C Kalp çizgisi
Eldeki yang çizgileri
D Kalınbağırsak çizgisi
E Üçlü ısıtıcı çizgisi
F İncebağırsak çizgisi
Ayaktaki yin çizgileri
G Dalak çizgisi
H Karaciğer çizgisi
I Böbrek çizgisi
Ayaktaki yang çizgileri
J Mide çizgisi
K Safrakesesi çizgisi
L Sidiktorbası çizgisi
Orta (Merkezi) çizgiler
M Düzenleyici damar
N Kavrama damarı
Bir erkeğin arka kısmının yarısındaki çizgiler. Vücudun bir yarısındaki çizgiler öteki yarının aynadaki görüntüsü gibidir (üstte, solda).

lalığı sağlıksızlık yaratır. İşte geleneksel akupunkturun amacı, kaybolan bu güç dengesini sağlayarak vücudu sağlığa kavuşturmaktır.

Vücuttaki 12 çizgi

Anlatıldığına göre, yaşamsal enerji yani ch'i deri altındaki görünmez kanallarda akıyor. Bir dizi boylam çizgisi aracılığıyla vücutta dolaşıyor. Vücudun her bir tarafında 12 tane dizili ana boylam çizgisi vardır. Bunların her biri bir organa bağlıdır. Kalp, incebağırsak, sidiktorbası, böbrek, safrakesesi, karaciğer, akciğerler, kalınbağırsak, mide ve dalağa bağlı olanlardan başka iki tane daha vardır.

Bu son ikisi batılı fizyologlarca bilinmeyen organlara bağlıdır. Biri dolaşımı denetleyen kalp sıkıştırıcı, ötekiyse üçlü ısıtıcıdır.

Merkezi boylam çizgileriyse iki tanedir. Omurga boyunca uzanan düzenleyici damar ile vücudun ön kısmı boyunca uzanan kavrama damarı. Ayrıca, merkezi boylam çizgilerini birbirine bağlayan çizgiler de vardır.

Uyarı noktaları

Her çizgi üzerinde değişen sayılarda nokta vardır. Bunlar akupunktur noktaları olarak bilinir. Yaşamsal enerjinin giriş ve çıkış yerleri oldukları düşünülmektedir.

Bu noktalar, iğne, masaj ya da başka yollarla uyarılabilir. Uyarı vücudun bu noktaya karşılık gelen kısmında bir etki yaratır. Etki aracılığıyla bağlı olan çizgi uyarı alır.

İlk başta 365 olan nokta sayısı 14. yüzyıla kadar 657'ye çıkmıştır. Sürekli olarak yenileri keşfedildiği gibi şu anda sayıları 2000'e yakındır.

Eski noktalardan kimileri yüzyıllar öncesinden bilinir. Bu noktalar, şema ve insan şekilleri üzerinde gösterilmiştir. Modern uygulayıcılar ise "safra kesesi 1" gibi numaralar vermişlerdir.

Şiirselliği olan eski Çince adlar noktaların işlevlerine göreydi. Aralarında, "boşanmış su", "zorlu pazarlık", "yüce yok edici" gibi adlar vardı.

Ruh kapısı

Kalp çizgisi üstünde, "kalp 7" olarak bilinen nokta akupunkturun çokyönlülüğünü gösterir. Kalp çizgisi göğüsten küçük parmağın ucuna kadar gider. Çince adıysa "ruh kapısı" ya da "ruha giriş yeri"dir. Çinlilerin inanışına göre ruh ve irade kalpte yaşarlar. Bilekteki 7 numaralı nokta kalpten uzaktadır. Ama fiziksel kalp hastalığı belirtilerini azaltmaktadır. Ayrıca, sahneye çıkma korkusu dahil her türlü korkuyu geçirmekte kullanılır.

Batıda da kullanılıyor

Akupunktur batıda anlaşmazlık ve çelişkilerle doludur. Tıpla uğraşanlar tedavi olarak akupunkturu geçerli bulurlar. Ama ch'i ve çizgilerin varlığına inanmazlar.

Çinli bir akupunkturcuysa, batı geleneğinin Çin geleneğinden farklı olduğunu ileri sür-

mektedir. Çünkü, ona göre Çin dili ve kültürünün batıya aktarılabilmesi, çevrilmesi imkânsızdır.

Ama batıda, eski yöntemlerle çalışan bir akupunktur uzmanına gidecek olursanız, yaptığı tedavinin Çin'deki gibi olduğunu görürsünüz. Tedavide ch'i enerjisini ve yin ile yangı dengeleme zorunluğunu temel alacaktır.

Eski yollarla çalışan uygulayıcılar arasında tıp doktorları, dişçiler olduğu gibi ayrıca, kırıkçılar, yararlı otlarla uğraşanlar hatta üfürükçüler bile vardır. Hepsi kendi özel yaklaşımlarını uygularlar. Elle ya da gıda yoluyla tedaviyi de kullanırlar.

Judy adlı köpeğin hayatı akupunkturla kurtulmuştur. Arka ayakları felç olduğu için ölüme terk edilecekti. Ama tedaviden sonra tamamıyla iyileşmiştir. Bu da gösteriyor ki, akupunkturun sağladığı yararların inançla ilgisi yoktur (üstte).

Teşhis yolu

Hastalığı teşhis yolları uygulayıcının eğitimine göre değişmektedir. Birçok akupunktur uzmanı önce hastanın geçmişteki sağlık durumunu sorar. Tedaviyi hastanın da katkısıyla sürdürür.

En eski teşhis yollarında hastanın teninin, bazen dilinin incelenmesi vardır. Nabzın dinlenmesi de çok yaygındır.

Nabız atışıyla

Çinliler bileklerin her birinde 6 tane olmak üzere 12 değişik nabız atışı saptamışlardır. Her bilekteki 6 atıştan üçü hafif, üçü daha şiddetli duyulur.

Bu atışlardan her biri bir çizgiye, dolayısıyla bir organa aittir. Nabız teşhisini öğrenebilmek için çok fazla sayıda deney yapmak gerekir. Nabzın zayıf, güçlü, "dikenli tel" gibi, hatta "balçık" gibi olmasından eğitilmiş bir akupunkturcu sonuç çıkarabilir. Çizgilerin durumuna göre dengenin nerede bozulduğunu söyleyebilir.

Uzmanlara göre, bu teşhis yolu **Konfüçyüs** zamanından kalmaymış. O zamanlar doktor önünde soyunmak ayıp sayılırmış. Aynı yönteme Tibet'te ve Arap tıp biliminde de rastlanır.

Nabız yoluyla teşhisin bir yararı şudur: Bozulan dengeyi önceden fark eden uygulayıcı vücut enerjisini hastalık belirtileri ortaya çıkmadan önce dengelemektedir.

Sıra iğnelerde

Teşhisini koymuş bir uygulayıcı tedavi için kullanacağı akupunktur noktalarını saptar. Tedavi çoğunlukla çelik iğneleri derinin az altına saplamaktan ibarettir. Hafif acı verse de sanıldığından daha az acılı bir durumdur bu.

Hele ciddi bir acıyı hafifletecekse katlanmaya değen bir tedavi şeklidir. Çok ince olan iğneler 2,5-4 cm uzunluğundadır. Kanamaya neden olmazlar. Çocuklar için, en az acıyı veren küçük çekiçlerle noktalar çabucak uyarılır.

Duruma göre, iğnelerin saplanma süresi değişir. İğneler daha derine sokulabilir, hemen çekilir ya da döndürülebilir.

Moksa yakma

Sık olarak "moksa yakma" denen işlem uygulanır. İşlem aracılığıyla güçsüz düşmüş çizgiye enerji katılır. Moksa (Artimesia Iatiflora) denen bitkiden ya da benzer bir maddeden alınır. Çalışılan nokta üzerine bir miktar konur ve yakılır. Teni yakmadan önce daha sıcaklığı hissedilir edilmez kaldırılır.

Sonuçlar

Tedavinin sonuçları değişik olmaktadır. Çok çabuk, heyecan verici iyileşmeler olduğu gibi haftalar alan gelişmeler görülmektedir. Ciddi vakaların tedavisi aylarca sürmektedir.

Hastaların kendilerini iyi hissetmeleri çok sık rastlanan bir durumdur. Bu durum, sakinlikten aşırı güçlülüğe kadar değişir. Kimileriyse kendilerini "taş" gibi bulmuşlardır. Bazı hastalar, hastalık belirtileri değişmeden önce bir süre kendilerini kötü hissederler. Bazı durumlarda hiçbir sonuç alınmadığı da olur.

Fillerin tedavisinde kullanılan akupunktur noktaları. Bu bilgiler fillerin yük hayvanı olarak kullanıldığı ülkeler için gerekli olmaktadır (altta).

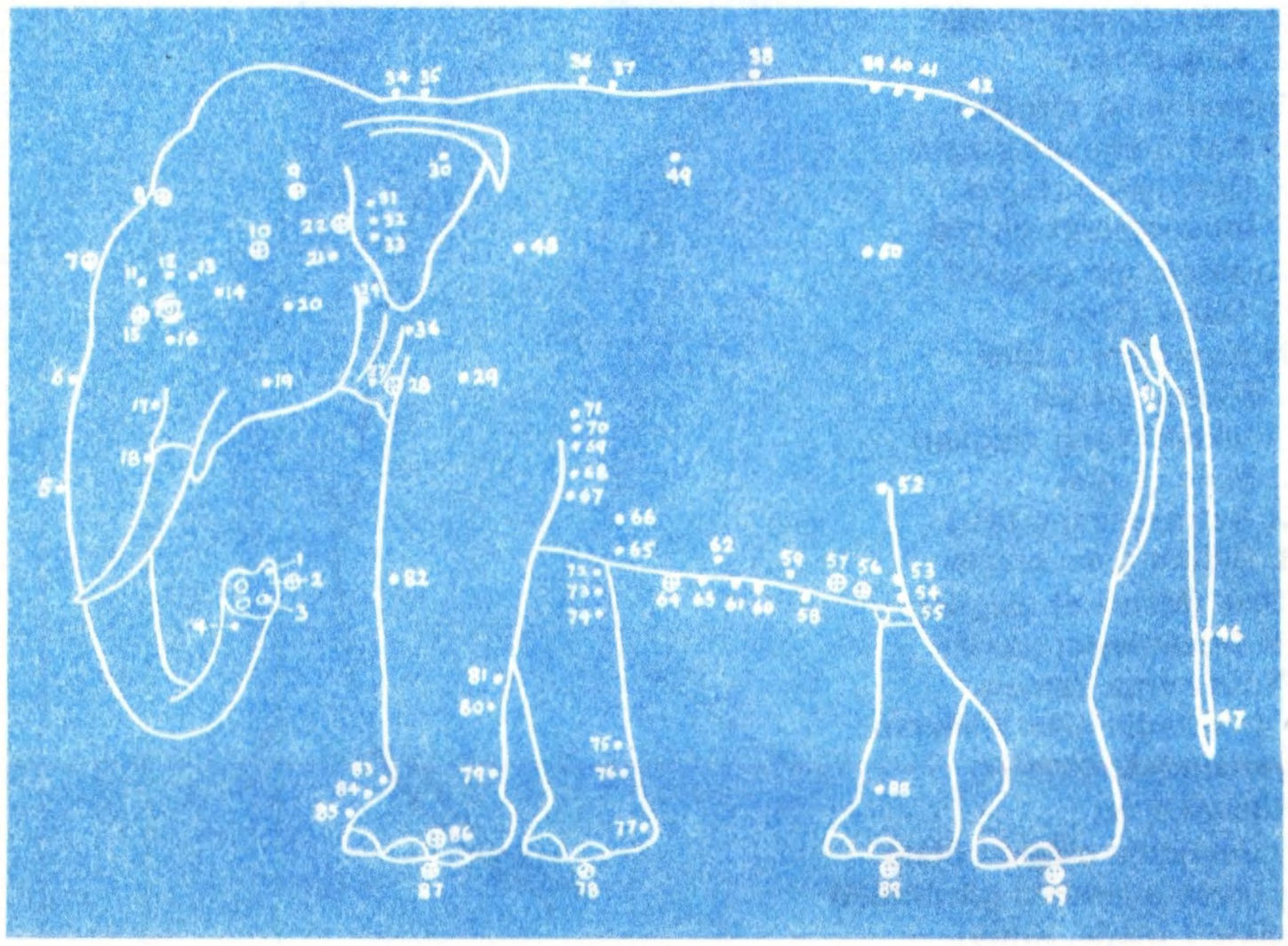

İyileşme arzusu

Tedaviden değişik sonuçların alınması akla şu soruyu getirmektedir. Akupunkturdan sağlanan yarar acaba inanca ya da telkine mi bağlıdır? Verilecek cevap, akupunkturun büyük başarısı ve tedavi edilen hayvanlarda elde edilen olumlu sonuçlardır.

Öte yandan, duyulması gerekli bir kuşku, hastanın iyileşmesini zaten engellemez. Her tedavi şeklinde olduğu gibi iyileşme isteği ve arzusu her zaman önemli bir etkendir.

İğnelerin sırrı

Eski yönteme göre çalışan bir uygulayıcı başarılı tedavinin vücut güçlerini geri vereceğini söyler. Böylece, vücutta görülen ve hissedilen hastalık belirtileri etkilenecektir.

Ama vücuda batırılan bir iğnenin yarattığı bu sonuç gene de bir sır olarak kalmaktadır. Tutucu doktorlar ch'i gücünün varlığını yadsırlar. Öne sürdükleri görüşe göre, batırılan iğne deri altındaki sinirleri uyarır. Uyarılan sinirler omuriliğe elektrik sinyalleri gönderir. Buradan uyarılan beynin alt merkezleri uyarıyı hastalıklı bölgeye geçirirler. Bilinen tek şey, vücudun bir yerine batırılan iğnenin başka bir kısmı iyileştirdiğidir.

Başarılı oldu

Akupunktur çok sayıda hastalığın tedavisinde başarıyla kullanıldı. Organlarda iflah olmaz bir kötüleşme olmadığı sürece hemen tüm koşullarda etkili olmaktadır. Klasik yöntemlerin yetersiz kaldığı migren, alerji, romatizma ve eklem hastalıklarında özellikle yararlı görülmektedir.

Uzun süren nevraljide akupunkturun acil çözüm sağladığı bilinir. Bir vakada, kolunu yıllardır omuz seviyesine kaldıramayan bir hasta birkaç dakikada şifa bulmuştur.

Acı giderici etkilerinden dolayı akapunktur, ameliyatlar sırasında anestezi sağlayacak şekilde geliştirilmiştir. Çin'de omurilik iltihabından sakat kalan bir kız çocuğu akupunkturla iyileşti.

Apandisit, ameliyata gerek kalmadan tedavi edilebilmektedir. Dizanteriye karşı bile etkili olmuştur. Yalnız burada bakterileri yok etmiş değil, vücut direncini artırmıştır. Akupunktur mucize yaratmaz. İyi uygulandığında, çok sayıda hastalığı hafifletir ve iyileştirir. Hem de zararlı yan etkileri olmadan.

Ortaya çıkışı

Bir efsaneye göre akupunktur şöyle ortaya çıkmıştır. Ok yaraları almış Çinli askerlerin eski hastalıklarından kurtuldukları görülmüş. Askerler üzerinde yapılan incelemelerle akupunktur geliştirilmiş. Bu durum bir tedavi yöntemi oluşturmak için uzun ve zahmetli bir yol gibi görünebilir.

Akupunktur noktalarının bulunuşu ise bir sır olmayabilir. Doğuda savaş sanatlarıyla uğraşanlar bu noktaları iyi bilirler. Bunlar rakibi düşürme ve sonra kendine getirme noktalarıdır. Ayrıca, dövüş sırasında rasgele bulunabilirler.

Kimi noktalar basınca duyarlıdır. Kimileriyse vücudun bir yerinde acı hissedildiğinde etkiye açıktır. Ama en eski akupunktur noktaları, vücudun tedavi gerektiren yerlerinden iyice uzak durumda bulunanlardır. Ayakta uyarılan bir noktanın karaciğeri etkilemesini Çinliler nasıl çözdüler? Boylamasına çizgiler sistemini nasıl buldular? Bu soruların cevabı bilinmiyor.

Çizgiler

Çizgilerin varlığını şimdiye kadar kimse kanıtlayamamıştır. Eski yollarla çalışan akupunkturcular bir insanın güç dengesini "hissedebildiklerini" gene de söylüyorlar. Eski Çinlilerin evrenle uyum içinde yaşamayı temel alan bir felsefeleri vardı. Akupunkturun, çağdaş bilimin göremediği iyileştirme imkânlarını eski Çinlinin sezgi yoluyla hissedebilmiş olması neden mümkün olmasın?..

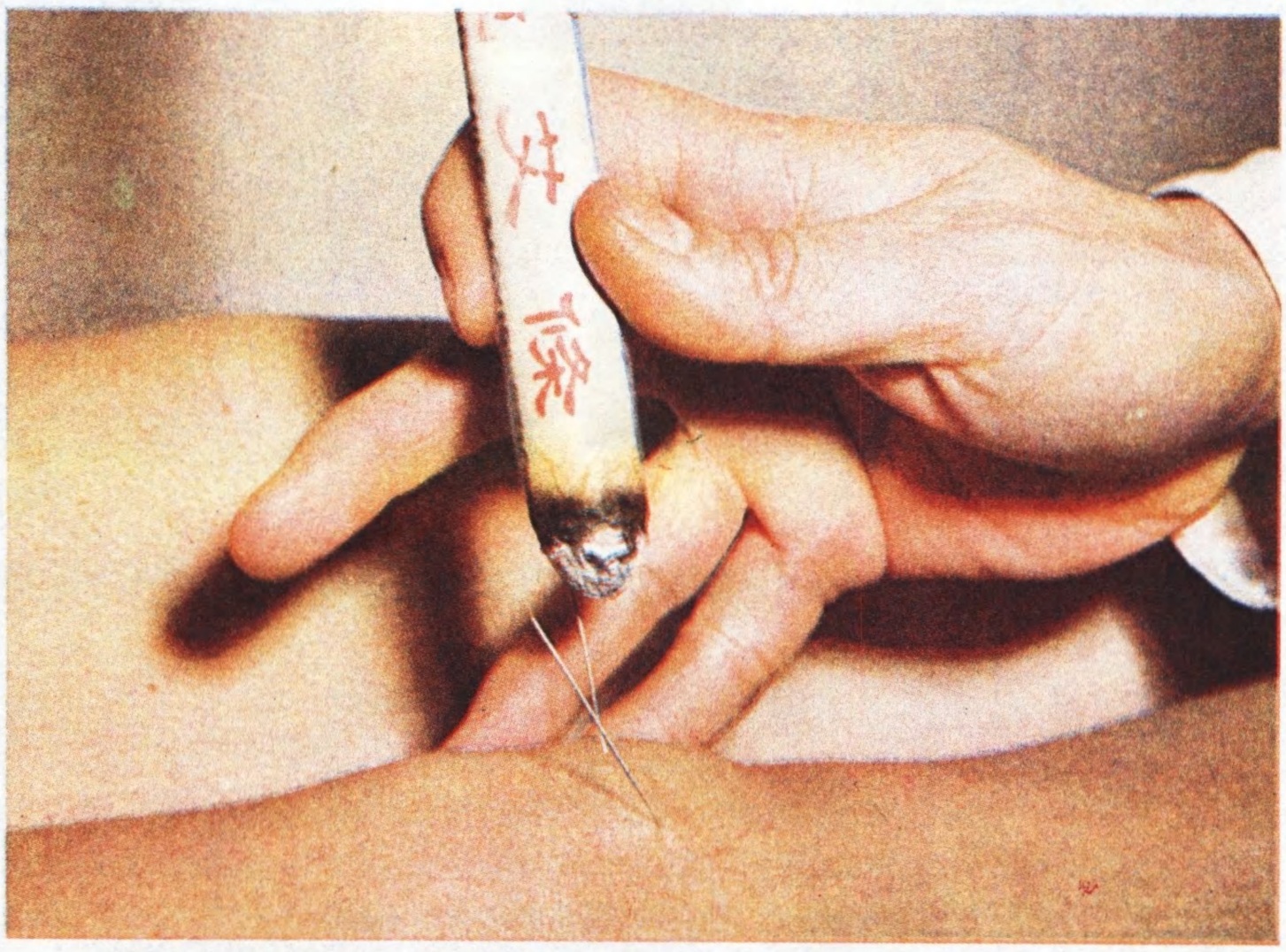

İğneleri sapladıktan sonra kimi uygulayıcılar, "moksa yakma" işlemini kullanmaktadır. Bu yolla, belirli bir nokta üzerinde yararlı otlar yakılmaktadır. Deri yanmadan önce çekilen ot güçsüzleşmiş çizgiyi güçlendirmede yarar sağlamaktadır. Kullanılan otlar hastalığa göre değişir.

Çağdaş akupunkturcular neye inanıyorlar, nasıl çalışıyorlar? Sayfa: 246'da.

Esrarengiz fotoğraflar

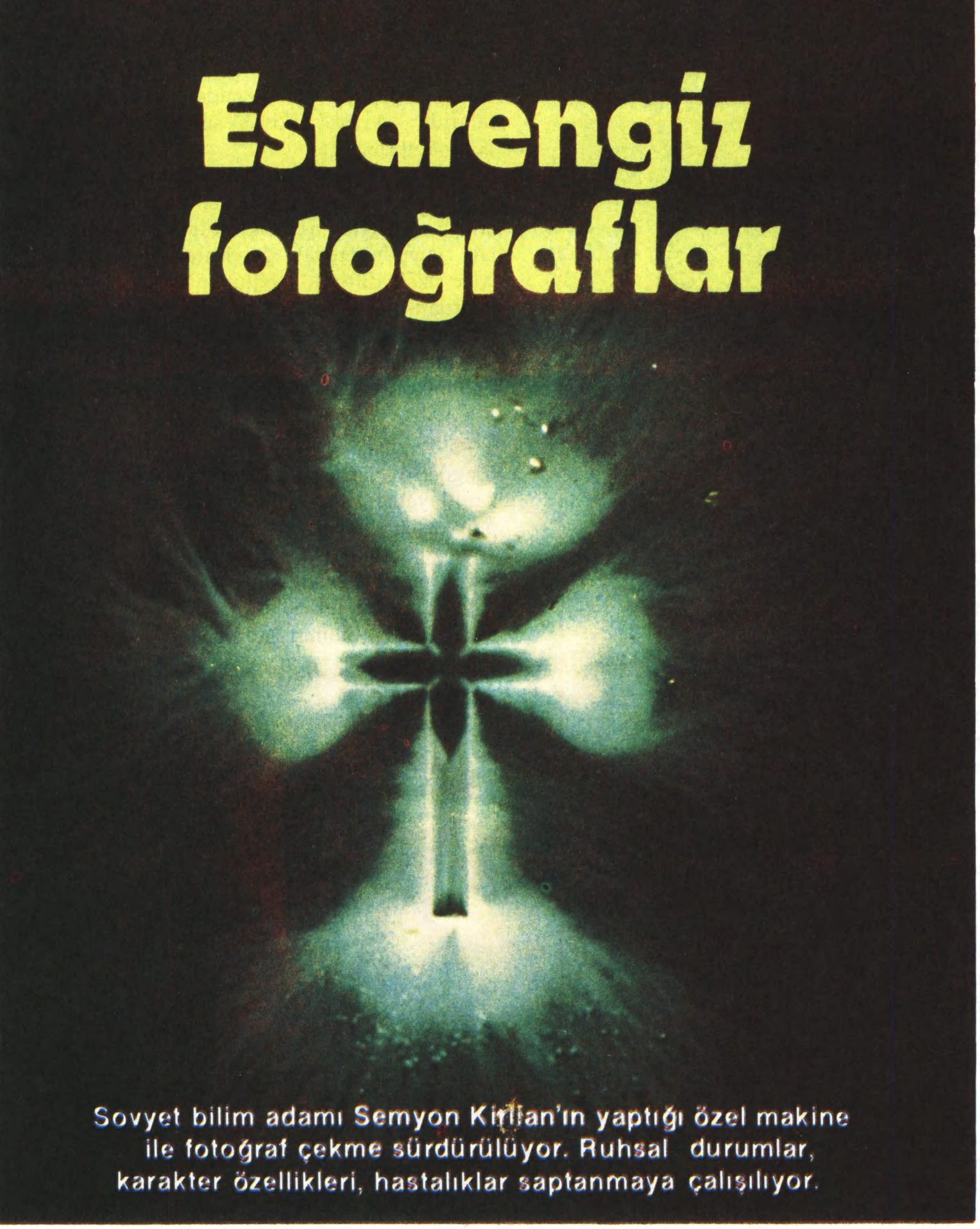

Sovyet bilim adamı Semyon Kirlian'ın yaptığı özel makine ile fotoğraf çekme sürdürülüyor. Ruhsal durumlar, karakter özellikleri, hastalıklar saptanmaya çalışılıyor.

Altın haçın çevresindeki canlı parıltı, onu takanın "hale"sine atfedilmektedir. Altın, "hale"yi sonsuza değin korur (solda). Yazar Brian Snellgrove (soldaki) bir Kirlian makinesini çalıştırırken (üstte).

SOVYET BİLİM ADAMLARI fiziksel bedenden çok ayrı olarak biyoplasmadan oluşan bir "enerji gövde"nin varlığını keşfettiklerini açıkladıklarında batıda tepkiyle karşılandılar.

Pek az batılı bilim adamı bu açıklamayı ciddiye aldı. Karşı çıkanlar şu soruyu soruyorlardı: Enerji gövdenin kanıtı var mı?..

Enerji gövde mi, ruh mu?

Yapılan çok sayıda bilimsel araştırmaya rağmen, enerji gövdenin var olup olmadığı belirsizdir. Gerçekten de Kirlian fotoğraflarında her canlı cismi çevrelermiş gibi görünen bir hale var.

Batıdaki şüpheciler soruyorlar:

"Bu garip hale nedir? Gerçekten, bazı kimselerin iddia ettikleri gibi "enerji gövdesi"nin bilimsel bir kanıtı mı? Yoksa ancak bazı ermiş kişilerin insanların çevresinde gördüklerini söyledikleri ruh mu? Veya bu olayın çok daha sıradan başka bir açıklaması mı vardır?"

Elin fotoğrafları

Kirlian fotoğraflarından tıbbi teşhislerde ve insan beyninin anlaşılmasında yararlanılabileceği kanıtlanmaya çalışılıyor.

Örneğin, Kirlian fotoğrafçılığı yoluyla çekilen insan eli fotoğraflarındaki görüntülerle, o kişinin fiziksel ve psikolojik durumu arasında bir bağlantı olduğu anlaşılmıştır.

İnsanın sağ eli, beynin sol yarısından idare edilir. Kirlian fotoğraflarıyla saptanan sağ elin radyasyonları o kişinin akılsal yetenekleriyle ilgili veriler ortaya koymaktadır.

Sol el ise beynin sağ kısmından idare edilir. Yine aynı şekilde sol elin hale etkisinin yorumlanmasıyla o kişinin sezgi yeteneği anlaşılabilir. Eğer, her iki elin de hale etkisi bir dengelilik gösteriyorsa, bu dengeli bir kişiliği belirtir.

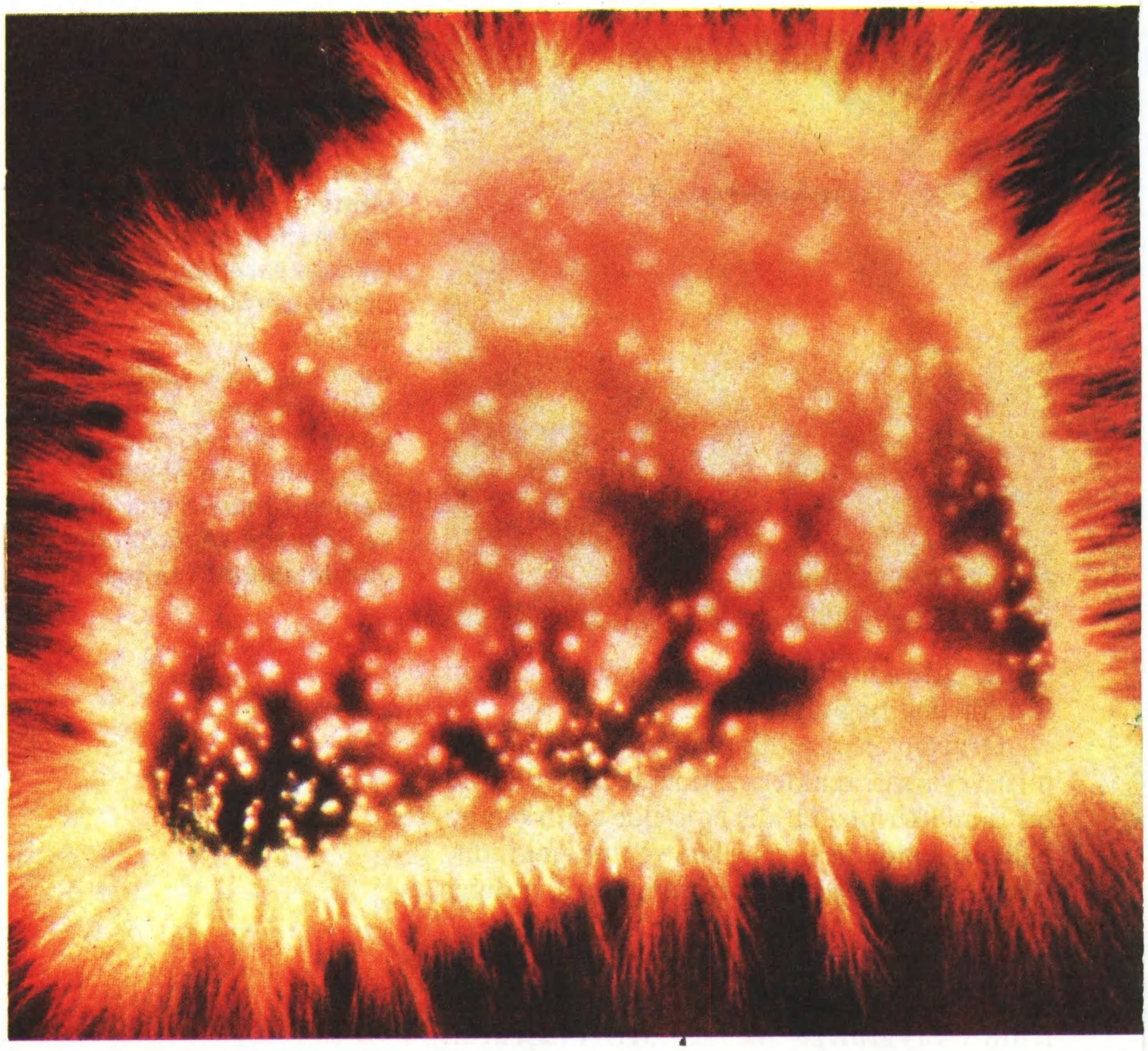

Bir dilim kepekli buğday ekmeğinin Kirlian fotoğrafı. Sovyet beslenme uzmanlarının Kirlian işlemini buğday ve diğer yiyecek maddelerinin geliştirilmesinde kullandıkları söylenmektedir (üstte).

Ortaya çıkardıkları

Birçok insan sahip olduğu yeteneklerden habersizdir. Böyle bir çözümleme yöntemiyle ortaya çıkarılan nitelikler arasında şifacılık, yaratıcılık ve önderlik gibi özellikler sayılabilir.

Aynı zamanda Kirlian fotoğraflarının, kişilerin iş ve duygusal yaşamlarından kaynaklanan çatışmaların nitelik ve boyutlarını ortaya çıkardığı da söylenmektedir. Bunun yanı sıra fiziksel gerilimlerin saptanabildiği de belirtilmektedir.

Makinenin özellikleri

Kirlian fotoğrafçılığında kullanılan araçlar basittir. Madensel bir tabakaya yüksek voltajlı bir "Telsa bobini" takılır. İletken olmayan bir tabaka ile bu birim, fotoğrafı çekilecek kişiden ayrılır.

Bu kişi ile aygıt arasına bromür kâğıdı veya film gibi ışığa karşı duyarlı bir maddeden yapılmış bir tabaka konur.

Kirlian makinesi, yüksek voltajlı bir yüksek frekans alanı yayar. Elin veya fotoğrafı çekilecek olan cismin "enerji gövde"si bu alanı iter. Bu da bir kesinti görüntüsünün oluşmasına yol açar. Bu "enerji gövde" veya her ne ise, onun oluşturduğu görüntü farklılıkları ortaya çıkar.

Parapsikologların dediği

Parapsikologlar, ter gibi, tümüyle fiziksel olan bir nedenin hale olgusunu kısmen etkileyebileceğini kabul ediyorlar. Ama yine de bu nedenlerin tam bir açıklama getirmediği görüşündedirler. Parapsikologlara göre, Kirlian fotoğrafçılık, ancak bir "enerji gövdesi", "yayılan bir hava", "bioplasmik bir olgu" veya herhangi bir normalüstü olayın varlığı kabul edilirse anlaşılabilir.

Şartlar

Kullanılan Kirlian makinesi bazı ölçülere uymalıdır. Derinin direnci, ter ve benzeri fiziksel olaylar haleyi engellememelidir. Üzerinde araştırma yapılan kişi çok rahat olmalıdır.

Gerilim veya korku içinde olunmamalıdır. Diğer yönden, araştırmacı, elde edilen durumlar arasında bir ayrım yapabilecek kadar deneyimli olmalıdır.

Tüm bunların yanı sıra, Kirlian fotoğrafları çeken kimse bu fotoğraflara yöneltilen eleştirilerden kaçınmak istiyorsa özellikle önlem alması gereken noktalar vardır.

Alan büyük olmalı!

Fotoğrafı çekilecek olan alan çok dikkatle seçilmelidir. Tek başına fotoğrafı çekilen bir parmak ucu, belli bir görünüm sergiler. Oysa, bir elin bir kısmı olarak parmak ucunun fotoğrafı çekildiğinde görünüm değişik olmaktadır.

Psikolojik teşhislerde, fotoğrafı çekilen alan ne kadar büyük olursa, doğru teşhis koyabilme olanağı aynı oranda artmaktadır.

Renklerin düzeni

Halede bulunan renklerle duygusal durum arasında bir bağlantı kurma eğilimi vardır.

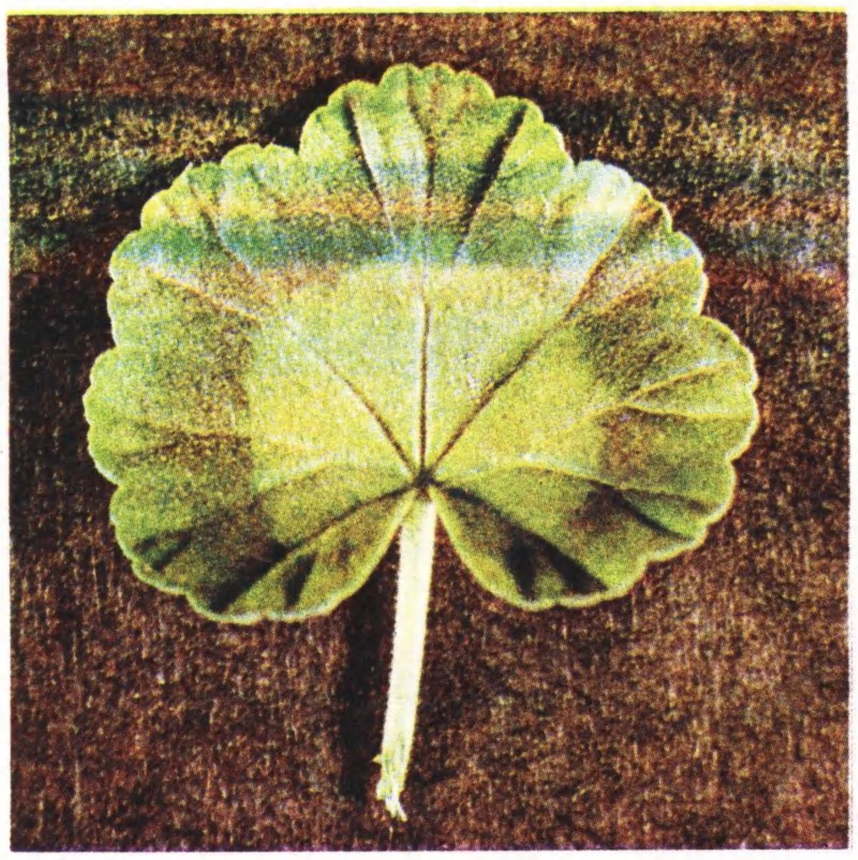

Sağlıklı bir begonya yaprağının normal makine ile çekilmiş fotoğrafı (solda).
Aynı yaprağın Kirlian yöntemi ile çekilmiş fotoğrafı. Yaprağın gövde kısmını saran hale net olarak görülmektedir (sağda).
Aynı begonya yaprağının öldükten sonra Kirlian yöntemi ile çekilmiş fotoğrafı. Hale hemen hemen tümüyle yok olmuş ve yalnızca yaprağın imgesi görülmektedir (sağda, altta).

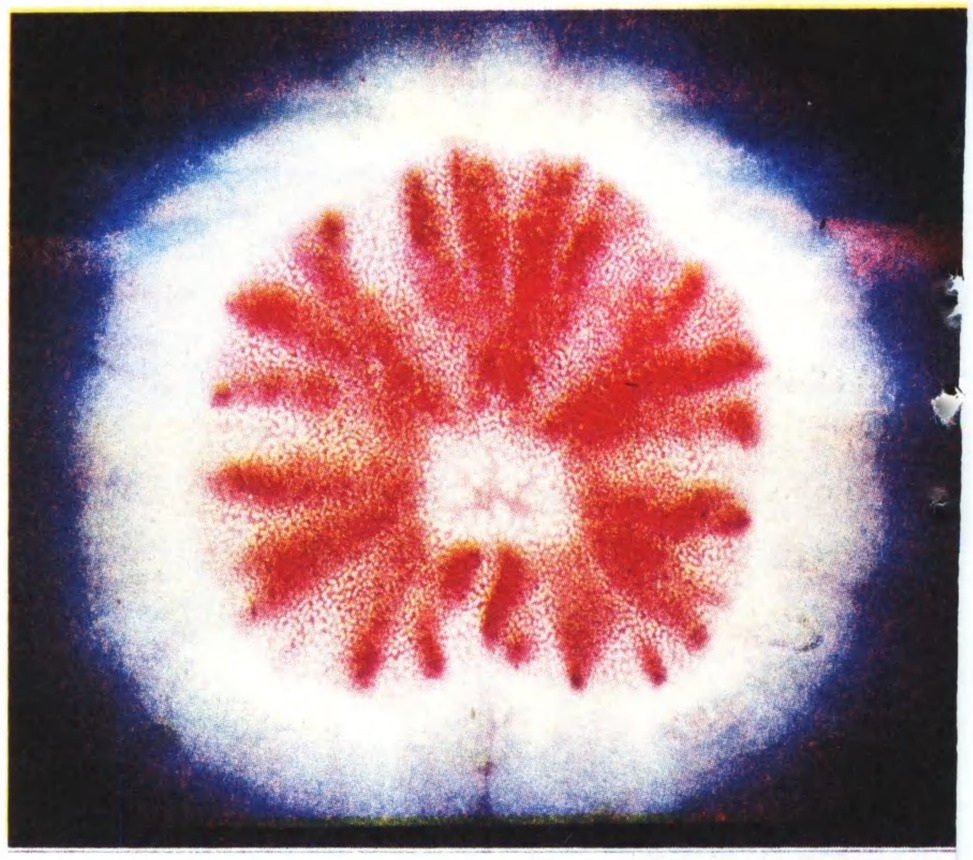

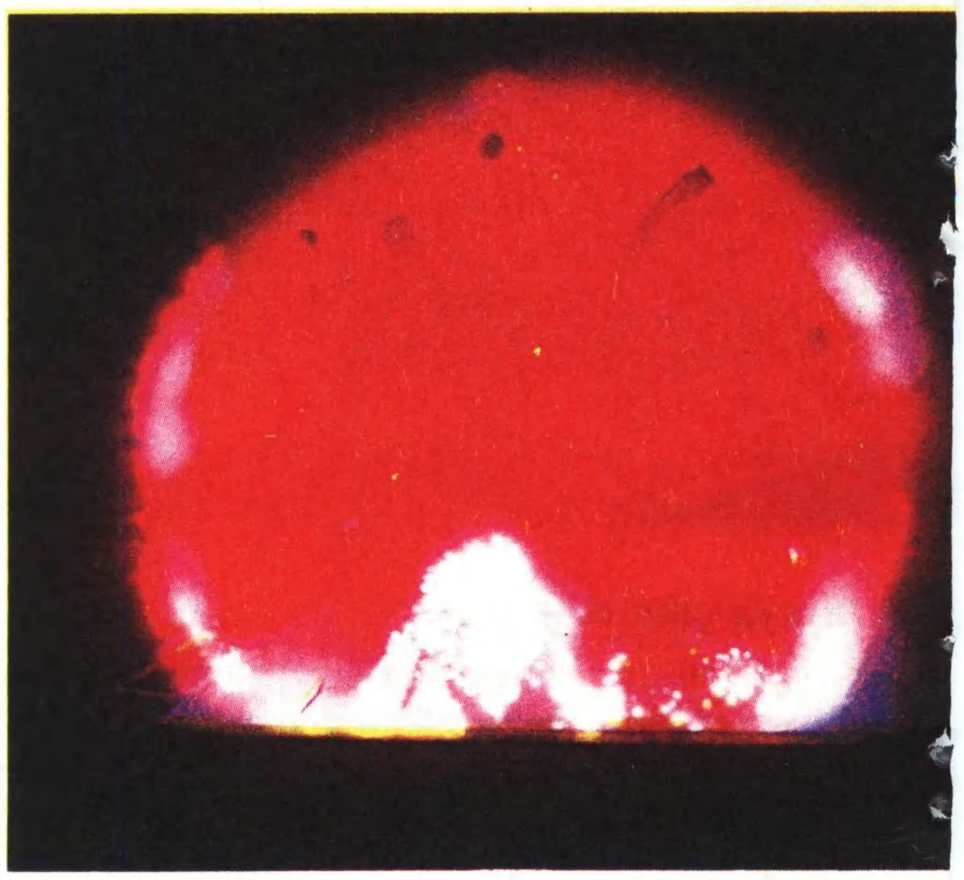

Oysa, elde edilen renkler tümüyle kullanılan film türüne bağlıdır.

Örneğin, 35 mm'lik Ektachrome film, kırmızı veya sarı renkleri vermektedir. Polaroid bir filmle kırmızı bir dış hale elde edilirken, bu halenin içinde beyaz bir bant bulunmaktadır. Reçine kaplı kâğıt ise mavi rengi verir ve diğer renklerden çok az bulunur.

Renklerin kendileri önemli değildir. Önemli olan renklerin düzenliliği, renk etkilerinin yaygınlığı ve onları oluşturan dürtülerdir.

Fotoğrafı çekenin etkisi

Kirlian fotoğraflarında, fotoğrafı çekenin etkisi de hesaba katılmalıdır. Onun olumsuz tutumu fotoğrafları çekilen kişilerin davranışlarını kısıtlayabilir.

Uyum içinde olmayan düşünceler yayıldığında, kabloya bağlanmış olan donanımların voltajları değişiktir. Bu tür bir etkinin oluşmasını engellemek için, fotoğrafı çeken, rahat ve endişesiz olmalı, ayrıca fotoğrafı çekilecek olandan 1.5 m kadar uzakta durmalıdır.

Poz süresi

Fotoğraf çekilirken çok uzun ve çok kısa poz süreleri de yanıltıcı sonuçların doğmasına yol açar. Poz süresi çok kısa olduğunda, fotoğraf tam oluşmamış olabilir.

Parmak uçlarının fotoğrafı çekilirken, bir saniyelik bir poz yeterlidir. Tüm el için bu süre 2 saniyedir.

Bu kişinin ayağının çevresini saran parlak hale onun sağlıklı olduğunu belirtir. Oysa, başparmağın çevresinde diğerleri gibi bir hale olmamasına dikkat edin. Bu da o kişinin baş ağrısı çektiğini gösterir. Başparmak ovularak, baş ağrısının geçirileceği iddia edilmektedir (altta).

Tarım alanında

Son yıllarda Kirlian fotoğrafçılığı değişik uygulamalarda başarıyla kullanıldı. Örneğin, Amerika'da ticaret yapan bir firma tarafından bir araştırma yaptırıldı.

Dr. Thelma Moss, soya fasulyesi tohumlarının filizlenme olayını hemen hemen yüzde yüz doğrulukla tahmin etti. Tarım konusunda bu yolla elde edilebilecek sonuçlar sonsuzdur.

Başka alanlarda

Kirlian yöntemiyle yorumlamaların yapılabileceği daha başka alanlar da vardır. Örneğin, işe alınacak kimselerin, işverenler tarafından seçilmesi ve değerlendirilmesi bunlardan bir tanesidir.

Kirlian fotoğrafçılığının yararları açıkça ortaya konmasına rağmen ruhun varlığını kanıtlayıp kanıtlamadığı konusunda kuşkular hâlâ sürüp gitmektedir. Hemen hemen tüm canlı varlıkları saran bir "enerji akımı" nın varlığı inkâr edilmiyor. Fakat bu "enerji" nin tam olarak ne olduğu hâlâ bilinmiyor...

Sabahat Ablanın mucizeleri

İzmirli Sabahat Abla Türkiye'deki yazıcı medyumların en ünlülerinden biri. Seanslarda kolu masaya değmeden saatlerce yazı yazabiliyor. Onun aldığı bilgileri izleyen binlerce insan var. Arkadaşımız Ata Nirun, kendisi ile görüşerek bir ruhsal celseyi yerinde izledi.

SABAHAT ABLANIN asıl adı **Sabahat Akşiray.** 1936 yılında doğdu. Eşi ithalat-ihracat işleriyle uğraşıyor. 4 çocuğu ve torunları var. Ruhsal ilişki olayında, ailece yer alıyorlar. Sabahat Ablaya "Abla" adı saygı nedeniyle takılmış.

Kendisi, ruhsal konularda fazla bilgi sahibi olmadığını söylüyor. Ruhsal ilişki olayının, Allah vergisi bir olay olduğunu da ekliyor. Sabahat Ablanın ruhsal ilişkiye başlaması 1968 yılına rastlıyor. O zamanki duygularını ve olayları heyecanla, yeniden yaşayarak anlattı.

Uğursuz ev

Bilinmeyen: Çocukluğunuzda normalüstü bir özelliğiniz var mıydı?

Sabahat Abla: *"Birçok şey var. Birini anlatayım. 12-13 yaşlarındaydım. Rahmetli babam bir ev almıştı. O gün eve geldi ve 'hayırlısı ile bir ev sahibi olduk,' dedi. Bu ev uğursuz, dedim. Niçin o anda öyle dedim bilmiyorum. Aslında sevinç duymalıydım. Bana garip garip baktılar.*

Ama bir yıl geçmeden babam maddi bir darboğaz nedeniyle, sıkıntıya düştü. Evi satmak zorunda kaldık, ancak ondan sonra babamın işleri düzeldi. Babam, sonradan 'Çocuğa malum olmuş, bu ev gerçekten uğursuzmuş' dedi."

Ruhlarla ilk ilişki

"1968'den evvel ben ruh lafından, bu tür olaylardan çok korkardım. O yıllarda bir gün, büyük kızım lisede okurken arkadaşlarından öğrenmiş. Ruh çağırma oyunları oynuyorlarmış. Bunu yapmak için de madeni paralar, fincan ve gazoz kapakları kullanıyorlarmış. Benim pek merakım yoktu. Daha doğrusu düşünecek zamanım da yoktu. Ama eşim meraklı biridir. Hep beraber bir deneme yapmamızı istedi.

Baktık fincanda bir hareket var, bu hareket kişilerin zoruyla olmuyordu. Gerçekten fincanı yürüten bir şey vardı. Birkaç deneme yaptık ve vazgeçtik. Çünkü rahatsız olmuştuk."

Bilinmeyen: Fincan deneylerinde, belli sorular soruyor muydunuz?

Sabahat Abla: *"Hayır, aklımıza gelmiyordu. Aslında pek ilgimizi de çekmemişti. Aradan aylar geçti ve bir yaz günü olaylar başladı."*

İzmirli ünlü medyum Sabahat Abla, bir celse sırasında.

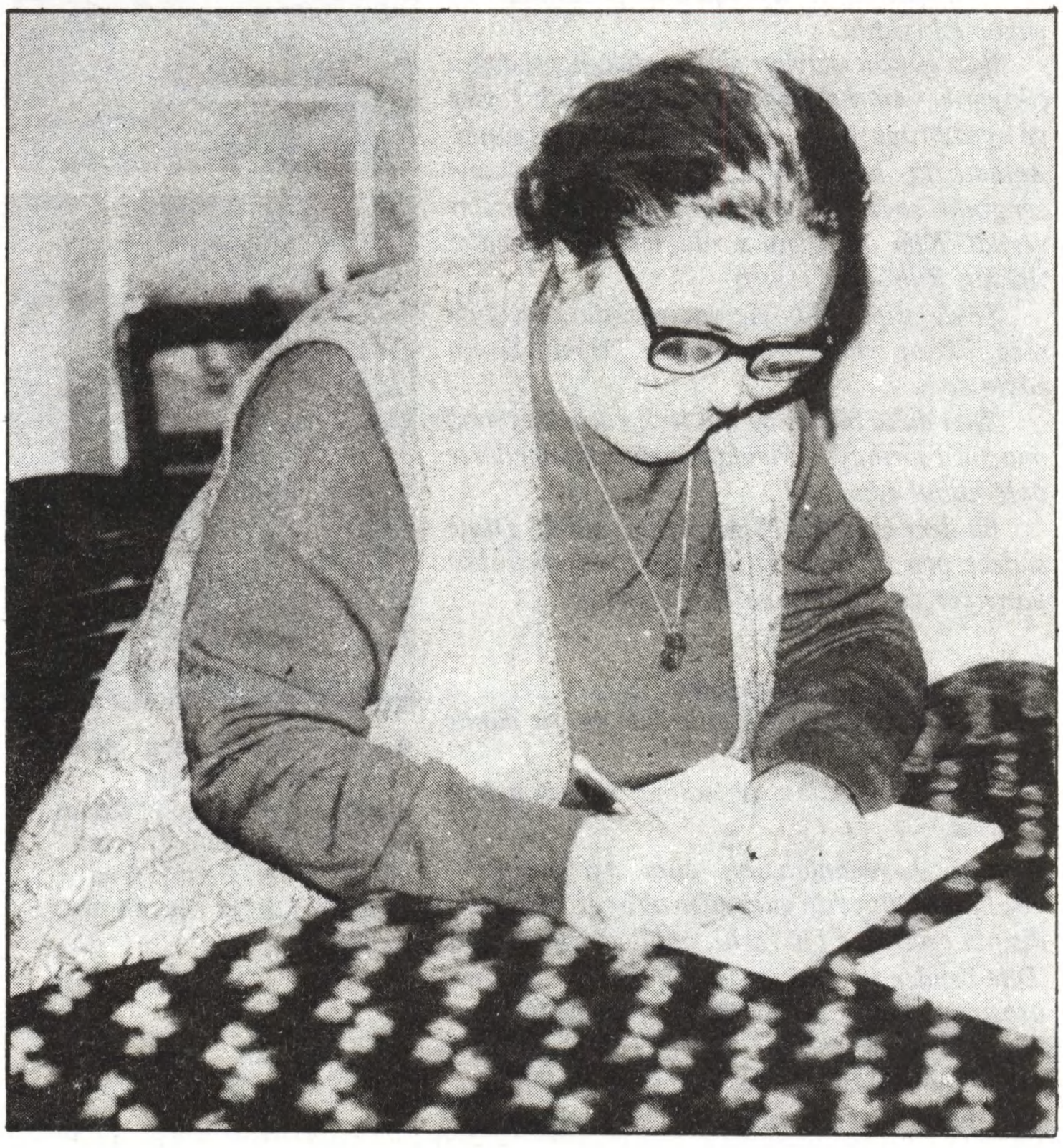

"Kalemi al ve yaz"

"1968'in Haziran ayındaydık. O gün ikindi namazını kıldım, Duamı yaparken kafamdan bir ses duydum. 'Kalemi al ve yaz', dedi. Bir ses de diyemiyorum, sanki bir duyuydu.

Kalktım masaya oturdum. Bir kâğıt ve kalem aldım. Daha kalemi alır almaz, kâğıt, kalemi bir mıknatıs gibi çekti ve kuvvetle yazmaya başladı. Ne olduğunu anlayamamıştım ama bir şeyler sorma ihtiyacını hissettim. Cüzdanımdaki paranın miktarını sordum. Genelde hiçbir insan cebindeki parayı kuruşu kuruşuna bilemez, çünkü devamlı değişir. Ben de bilmiyordum. Bir sayı yazdırıldı. Hemen cüzdanımı döktüm, 525 kuruş eksik yazdırılmıştı. Demek yanlış dedim. Bir de saati sordum. Dakikası dakikasına doğru yazdırıldı.

Kendi kendime, namaz kılmıştım, saati oradan tahmin edebilirim diye düşündüm. Acaba, şuuraltım mı aldatıyor, diye de şüphelendim. Kimseye bir şey anlatamadım, fazla da önemsememiştim. Akşam mutfakta yemek hazırlıyordum, önlüğümü taktım. Elimi cebime soktum, 525 kuruş vardı. O zaman çok heyecanlandım ve

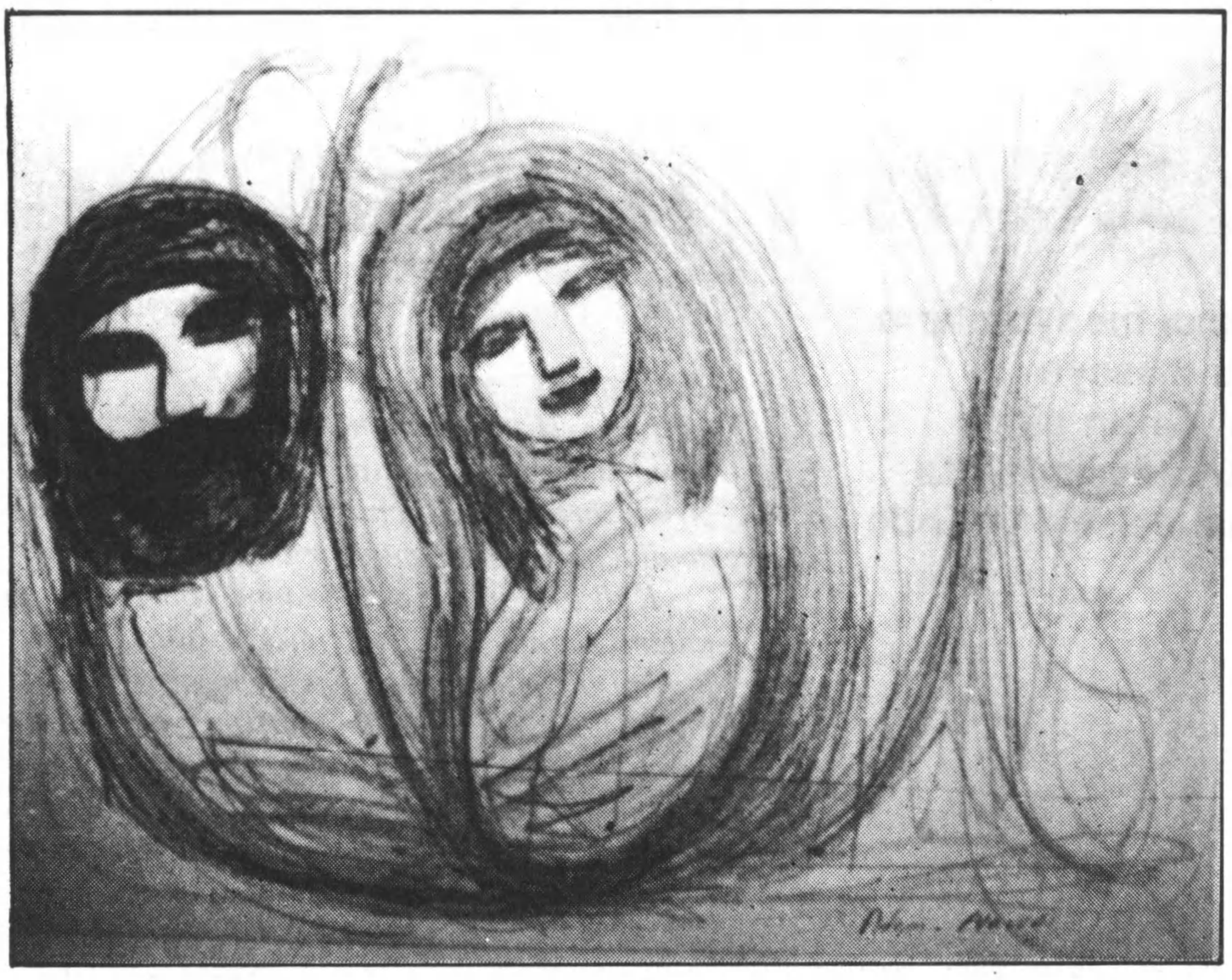

olayı sadece eşime anlattım. Gece çocukları yatırdık. Kalemi kâğıdı elime alıp masaya oturduk."

Maç sonuçları veriliyor

"O dönemde olayları fazla önemsememiştik. Rasgele sorular soruyorduk. Spor-Toto sonuçlarını sorduk. O zaman maçların yarısı cumartesileri oynanıyordu. Cumartesi maçları bana daima doğru yazdırılıyordu ama pazar maçları yanlış çıkıyordu.

Bazı günlük olayları soruyorduk, hepsi doğru çıkıyordu. Ama maddi çıkar sağlayacak şeyler ya yazdırılmıyordu ya da yanlış çıkıyordu. Anladık ki, bunlar bize derstir, amaç manevi zenginlik sağlamaktır. Bir müddet bize dersler verildi. Kim olduğunu sorduğumuzda, kendini 'Büyük Ruh' diye tanıttı.

Şöyle yapınız, böyle yapınız, davranışlarınıza dikkat ediniz, gibi bilgiler verildi. Sonra şöyle dedi:

'Sizi daha büyük birine terk edeceğim ama ona soru sormayın, kendini nasıl takdim ederse öyle kabul edin.'

Bu ders aşaması 15 gün kadar sürdü. Olayı sadece ben ve eşim biliyorduk, önce çocukları yatırıyor sonra masaya oturuyorduk."

"Dile benden ne dilersen!"

"Yine bir gün masaya oturduk ve şu cümle yazdırıldı:

'Ayağa kalkınız ve salına salına gelene bakınız.'

Çok heyecanlandım, elim ayağım titriyordu. Ruhaniyetin gücünden ağlıyordum. Kendisinin çok yüce bir varlık olduğunu söyledi ve 'Dile benden ne dilersen' dedi. O anda iki satır arasında, böyle bir güçten ne istenebilir diye düşündüm. Ne olabilir dedim. Utanç duydum. Herkesle paylaşabileceğim bir şey olmalıydı. Çok para istesem, milyarder bile olsam yine herkesle paylaşamam. Daha birçok şey düşündüm ama sonunda en doğrusunu Allah bilir dedim.

Bu arada çok uzun bir zamanın geçtiğini sanıyordum. O zaman düşüncede zamanın olmadığını anladım. Çünkü tüm bunlar iki satır arasında oldu. Dileğim kabul olundu. 'Karşılıksız, hiçbir şey beklemeden görev yapacaksın' dendi.

'Nasıl?' dedim. 'Bekle, zamanında verilecek,' dediler. Peki ama, dedim, elimde herkese gösterebileceğim bir şey olmalı, bir delil olmalı, inandırmalıyım, ispatlamalıyım.

Cevap olarak, 'Senin delilin yazıların olacak.' dendi. Sonra devam edildi."

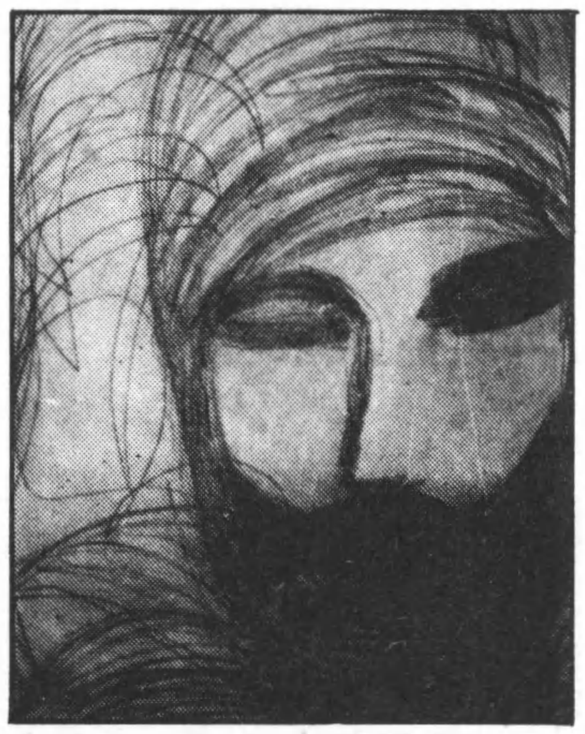

Sabahat Abla, ruhsal âlem tarafından kendisine çizdirilen ilk resmin "Âdem ile Havva"ya ait olduğunu söylüyor (en üstte). Ona çizdirilen diğer resimlerden iki örnek.

Miyop gözü iyileşiyor

"Aradan uzunca bir süre geçti. Bir gece, yatsı namazından sonra dua ettim, elimi yüzüme sürdüm. O zaman gözüm sekiz numara miyoptu, çok sonraları bir katarakt ameliyatı geçirdim de, göz bozukluğumun ilerlemesi durdu. Hatta televizyonu bile çok yakın mesafeden izleyebiliyordum.

Elimi yüzüme sürdükten sonra, bir de baktım ki, pırıl pırıl görüyorum. Herşey son derece netti. Evet, görüyordum."

Bilinmeyen: Yani sekiz numara miyop olmanıza rağmen, gözlüksüz çok net görüyordunuz, öyle mi?

Sabahat Abla: *"Evet, çok heyecanlanmıştım. Ağlamaya başladım. Eşim, çocuklarım telaşlandılar. 'Ne oldu,' dediler. Görüyorum, çok iyi görüyorum diye bağırdım. Gözlüğüm yoktu, eşim gazete verdi. Bir cetvel alıp ölçtü, normal mesafeden çok rahat okuyordum. Pencereden baktım, arabaların plaka numaralarını da görüyor ve okuyordum. Burnumun ucunu görmeyen ben, şimdi her şeyi görüyordum."*

Bilinmeyen: Bu iyileşme ne kadar sürdü?

Sabahat Abla: *"24 saat sürdü. Sonra tekrar gözüm eski bozukluğuna döndü."*

Bilgiler yağıyor

"Bu olaylar bir ay kadar sürdü. Sonra biz olayları açıklamaya karar verdik...

Karar verilince, sordum, şöyle yazdırıldı; 'Siz bunu açıklamaya çalışmayın, ispatlamak sizin işiniz değil. Konunun sahibi biziz, açıklarız. İspatı ortada, dileyen inanır, dileyen inanmaz. Hiçbir çabaya girmeyin.'

Bunun üzerine biz de o günden beri kimseyi inandırma çabasına hiç girmedik. Konu zaten ortadaydı. Çeşitli yorumlar yapıldı. O günden sonra binden fazla tebliğ aldık, celse yaptık.

Birkaç aile bir arada oturur, defterlere yazardık. Henüz bir sistem kuramamıştık, bu yüzden ilk yıllardaki bazı defterler kayboldu."

Bilinmeyen: İlk gruplar nasıl oluştu?

Sabahat Abla: *"Önce aileler oluştu, birbirlerine haber verdiler ve grup gittikçe büyüdü. İstanbul, Ankara, Erzurum, Antalya, Adana ve Gaziantep'te ona inanan yüzlerce insan var. Bu bilgileri sevgi ve saygıyla izliyorlar."*

Bilinmeyen: Peki bu resim çizdirilme olayı nasıl

başladı?

Sabahat Abla: *"Bir gece yazı okurken birden elim bükülmeye ve dönmeye başladı. Böylece bir resim oluştu, ben de şaştım, hiç beklemiyordum."*

Bilinmeyen: İlk resim neydi?

Sabahat Abla: *"Âdem ile Havva'nın resmiymiş. Onunla başladı bu olay, sonra devam etti, bazı celselerin sonunda bir resim çizdiriliyordu."*

Tükenmezkalemler akıyor

"Önceleri tükenmezkalemlerle çiziyordum ama sonraları garip bir şey oldu. Yepyeni tükenmezkalemler birdenbire akıyorlardı. Bunun üzerine kurşunkalemle çalışmaya karar verdik."

Bilinmeyen: Sizce tükenmezkalemler yeni oldukları halde neden akıyorlardı?

Sabahat Abla: *"Bize gelen enerji o kadar yoğun ki, tükenmezkalemler ısınıyor ve akıyorlar. Söylemişlerdi zaten, bu yüksek güçte elektriksel bir enerjidir. Bir ilginç örnek daha var, bazen kâğıdı kaldırıyorduk. Alttaki sayfalar da üstteki ile beraber kalkıyordu. Çok şiddetli bir manyetik alan oluşuyordu."*

Kolu daima havada

Bilinmeyen: Elinizde ve kolunuzda bir farklılık hissediyor musunuz?

Sabahat Abla: *"Hayır, ama bir güç geliyor. Daha ilginçi, yazdırma bazen saatlerce sürüyor. Kolumu bir yere dayamıyorum, havada tutuyorum. Hiçbir yorgunluk duymuyorum. Eğer kolumu bir yere dayarsam, güç kesiliyor ve yazı duruyor. Yani akım masadan yere nakloluyor. Onun için kolumu havada tutuyorum. Bazen bu olayın 4 saat sürdüğü oldu. Hiç zorlanmıyorum."*

Celsede gördüklerimiz

Sabahat Abla celse sırasında çok rahat. Konuşuyor ve çevreyle ilgisini kaybetmiyor. Kolu, dediği gibi saatlerce bir yere dayanmadan havada duruyor. Pek yorulmuş gözükmüyor.

Ayrıca kendini bazı sosyal faaliyetlere adamış. İzmir Karşıyaka Devlet Hastanesi'nin Koruma Derneği'nin üyesi. Çeşitli yardım kampanyalarıyla hastaneye katkılarda bulunuyor. Yazdırılan bilgilerin içeriği genellikle yoğun bir tasavvuf üslubuyla yazılmış. Bazı bölümlerden örnekler verelim:

"Siz ruhları değil, ruhlar sizi görevlendirdi. Yapılan salon oyunu değildir, yol öğrenmek içindir. Verilen yol aşımı, koluna gelen elektrik akımıdır. Üstünlük sadece yazıyla değildir, başka şekillerde de olur. Sen yaz, yürü, almak isteyen bulur, sevinir."

"Her yaprağı açıkta, göreceğimiz hayırdır diyelim. Gelecek yaprağı düşünmeyelim. Gelecek yazılmıştır. Görmeyi dilemeyin. Öreceğiz, ördükçe göreceğiz. Kuşak belde, yumak halde, ördüğün sende."

"Romatizma için limon yaprağının tazesini kaynatın. Limon suyu ile karıştırın. Her gün ayaklara banyo yapın. Ihk olsun. Bu evrimdir. Her gün taze yapraktan olgun yaprağa doğru kaynatın."

"Umutsuzluk, imanın saklandığı andır."

"Toprağı tek tek elesen yaprağı sarıp belesen, her bir tanesinde bin bilgenin bilgesini bulursun. Toprak bulduğu bedeni besler."

"Güneş renkleri ile süsler ve kendine çeker. Bedenin zerrelerini hayırla anıldıkça, zerreler buhar misali yükselir. Yoğunlaşır kalır, eğer hayırla anılmazsa. İnsanın, yaprağın, böceğin, eşyanın helalleşmesi gerekir. Güneşe ulaşmayı deneyen, yağmura bulaşmayı da dener."

"Tek yönümüz Allah yolu, rehberimiz Kuran'dır. Siz inananlardan olun."

Sabahat Abla, yakın çevresi ve Türkiye'nin birçok bölgesinden gelen ziyaretçileri tarafından çok seviliyor .

Das Medium ist eine rundliche Hausfrau von 48 Jahren, Mutter dreier Töchter und eines Sohnes, verheiratet mit einem Import-Export-Kaufmann. Für die AZ greift Sabahat Ahsiray in ihrer Wohnung auf der anderen Meeresbuchtseite von Izmir bereitwillig zum magischen Bleistift. Und schon beginnt der grüne „Goldfaber" (Made in Germany) in ihrer Hand wie wild zu schreiben. Seite um Seite füllt sich das Schulheft. Die Jungfrau Maria selber diktiert:

„Mein Grab liegt unter einer offenen Straße. Ihr werdet mich finden wie eine Schlafende ..." Ein paarmal noch fährt der Stift kraftlos hin und her — dann läßt ihn die Frau erschöpft fallen.

Almanya'da yayınlanan "Abend Zeitung"un (Akşam Gazetesi) 24 Ocak 1980 tarihli sayısı Sabahat Abladan söz ediyor.

Sabahat Abla Avrupa basınında

Sabahat Abla'nın ünü yurtdışına da ulaşmış. Almanya'nın tanınmış gazetelerinden **Abend Zeitung,** 24 Ocak 1980 tarihli sayısında ondan söz ediyor. **Gerhard Merk** adlı Alman gazeteci gelip Sabahat Abla ile görüşmüş ve aynen şöyle yazıyor:

"48 yaşında ev kadını bir medyumla karşı karşıyayız. Elindeki yeşil kalemle acımasızca yazıyor. Sayfalar dolusu yazıyor. Yazdıranın Meryem Ana olduğunu söylüyor ve yazıyor, 'Mezarım açık bir yolun altındadır, siz beni aynı uyuyan biri gibi bulacaksınız...' Sonra kalem biraz daha gidip geldi. Medyum Sabahat Abla kalemi **bıraktı** *ve yorgun bir şekilde kendini* **bıraktı.**"

Sabahat Abla göründüğü kadarıyla, ruhçuluk alanında tanımlanan şekliyle yazıcı bir medyum. Bu tür medyumlar herhangi bir transa girmeden sadece elleriyle yazıyorlar.

Biz insanlar da var olan, neden verildiğini bilmediğimiz güçleri kullanmayı öğrendiğimiz an, "açıklanamaz" nitelemesi ile bir kenara bırakılan birçok olayı aydınlatabileceğiz.

Nazca: Çözülemeyen bilmece

Nazca'daki çizgilerle güneşin batışı arasında ilişki bulundu. Taş kazıkların hesap tahtası olduğu söylendi. Elde edilen bilgiler bilgisayara verildi. Ancak bütün bunlara dayanarak akla uygun bir açıklama yapılabilecek mi? (Nazca düzlüğü ile ilgili olarak bkz. sayfa 66, 119, 162)

PROFESÖR **PAUL KOSOK,** Nazca'daki sırların araştırılmasına öncülük eden bilim adamlarından biriydi (Bkz. sayfa 66). 1959'da ölene kadar bütün kalbiyle, resimlerin gökbilimle ilgili anlamlar taşıdığına inandı.

Bir 22 Haziran günü, güneşin düz çizgilerden birinin tam ucundan battığını görmüştü. Böylece, her şey Kosok'a göre açıklığa kavuşmuş oluyordu (güney yarıkürede kış gündönümü 22 Haziran'a rastlar).

Çünkü, bu bir rastlantı olamazdı. Bir başka gökbilimci **Maria Reiche** de, yüzlerce çizgi arasında gökbilimle ilgili anlamlar taşıyan çok sayıda çizgiler bulunduğunu kabul ediyordu.

Fakat sonuçta, gökbilimle ilgili yanı yine ispatlanamamış olarak kaldı.

Maria Reiche'nin ortaya çıkardığı dev kertenkele parmakları (altta). Araştırma ekibinden birkaç kişi resmin boyutlarının daha iyi anlaşılabilmesi için çizgilerin üzerinde durmaktadırlar.

Gökbilim takvimi

Nazca'nın sakladığı sır, kolaylıkla ortaya çıkarılacağa benzemiyor. Fakat burada bir bütünlük olduğu düşüncesi çok yaygın. Bu yüzden çok sayıda araştırmacının ilgisini çekiyor.

Ortaya atılan iddialardan sadece birinin dahi doğruluğu ispatlanmış olsa, gerisi kolaylıkla çözülecek. Amerikalı Gökbilimci **Gerald S. Hawkins** de Nazca'yla ilgilendi. 1968 yılında işaretlerin anlamı üzerine yoğun çalışmalar yaptı.

Fakat sonunda zaten daha önce ortaya atılmış bir teoriyi tekrarladı. Nazca'daki çizgiler gökbilimle ilgili bir takvimdi...

Bilgisayar ekibi geliyor

Hawkins, Nazca çizgilerinin gökbilimle ilgili bir takvim olup olmadığını kesin olarak anlamak istiyordu. Bütün bilgileri bilgisayara verilebilecek şekilde düzenledi.

Bunun için de, uzman bir kadro ile gelişmiş bir bilgisayar tekniğinden yararlandı. Smithsonian Araştırma Enstitüsü'nün Güney Peru'da bulunan bilgisayar ekibi Nazca'ya

geldi. Peru Hava Kuvvetleri bünyesinde çalışan gözlemci ve fotoğrafçılar da bu ekibe yardımcı oldular.

Maria Reiche, yıllar süren çalışmaları boyunca gerekli hesaplamaları hesap makinesi kullanmadan yapmıştı. Oysa bir bilgisayadan yararlanıldığında aynı sonucu birkaç saniye içinde almak mümkündü. Gerçekten de, Hawkins'in ifadesine göre, bu hesaplar eğer bilinen matematikle yapılırsa 50 yıl sürebilirdi.

Gerald Hawkins'in ekibinden bazı gözlemciler 1968'de San Jose pampasının üzerindeki çizgilerin bulunduğu alanın haritasını çıkarırlarken (altta).

Bilgiler bilgisayara veriliyor

Bilgisayar programına verilen bilgiler arasında, işaretlerin yoğun olduğu yerler ve San Jose pampasındaki, Maria Reiche tarafından temizlenmiş alanları gösteren özel haritalar da vardı.

Ayrıca, Nazca'nın kendine has coğrafi konumuyla ilgili birtakım bilgiler verildi. Güneşin kış ortasındaki batışı ve yaz ortasındaki doğuş saatleri anahtar olarak kullanıldı.

Güneş ile çizgiler arasında olabilecek olan tüm bağlantılar bilgisayara hesaplatıldı. Buna yıldızların ve çöldeki işaretlerin pozisyonları arasındaki karşılıklı ilişkiyi gösteren bir altprogram da eklendi.

Ayrıca, bilgisayara 72 düz çizginin ve oklardan 21'inin gösterdiği yön hakkındaki ayrıntıları içeren bilgiler de verildi. Bilgisayar bu verilere göre önemli gökbilim çizgilerini belirleyecek, böylece çizgilerin gökyüzündeki herhangi bir şeyi işaret edip etmedikleri ortaya çıkacaktı.

Sonuçlar alınıyor

Bilgisayar sonuçları kısa sürede alındı. Nazca çizgi ve resimleriyle gökyüzündeki herhangi bir nesne arasında,belirgin hiçbir ilişki yoktu.

Hawkins, şoke olmuştu. Doğrusu, böyle bir sonuç beklemiyordu.

Çizgilerin çok azının, güneşin kış ve yaz mevsimlerinde bulunduğu konumu gösterdiği doğruydu. Ancak bu, bütün Nazca bölgesini gelişmiş bir rasathane ile oldukça fazla zaman ve para harcanarak incelenmesini gerektiriyordu. Bu durumda, Reiche ve Kosok ile aynı görüşü paylaşanların "Nazca takvimi" ile ilgili teorileri sadece bir iddia olarak kaldı.

İnkalardaki gibi

Fakat konu kapanmadı. Nazcalılardan 7 asır sonra aynı bölgeye gelen İnkalarla ilgili araştırmalarda çok ilginç sonuçlar ortaya çıktı. Onların ilkel, fakat çok işe yarayan gökbilim bilgileri vardı. Amerika'da Illinois'de bulunan Urbana Üniversitesi profesörlerinden **Tom Zuidema** bir keşifte bulundu.

Başkent Cuzco'da ufuk çizgisini doğudan ve batıdan işaretleyerek yapılan basit bir takvimin sınırlarını, kazıklar dikerek belirledi. Profesörün açıklamalarına göre, İnkalar güneşin mevsimlere göre değişen durumunu ufuk çizgisine titizlikle işaretlemişlerdi. Bundan her zaman yararlanabilmek için de buralara taş kuleler dikmişlerdi.

Onlar bu yolla ekim ve hasat zamanlarını yaklaşık olarak tayin edebiliyorlardı.

Tapınaklarla ilişkisi

Prof. Zuidema, ufuk çizgisi üzerine konulan işaretlerin bir gökbilim takvimiyle ilgisi olabileceği gibi, bölgede yaygın bir şekilde bulunan İnka tapınaklarıyla da bağlantılı olabileceği teorisini de ortaya attı.

Buna göre çizgiler, tıpkı bir tahta tekerleğin dilimleri gibi, ortada bulunan merkezi bir tapınağın etrafını 40 ya da 41 adetlik kümeler halinde çevrelemekteydi. Fakat pratikte bu çizgilerin bazılarının pınar, tepe ya da kayalık alanlar gibi birtakım coğrafi sınırlar arasında gelişigüzel bir şekilde dağıldığı görülüyordu. Belki de o zamanlar bu doğal sınırlar, günümüzde Avrupa'daki bazı pınarlar gibi olağanüstü güçler taşıdığı kabul edilen kutsal yerler arasında sayılıyordu.

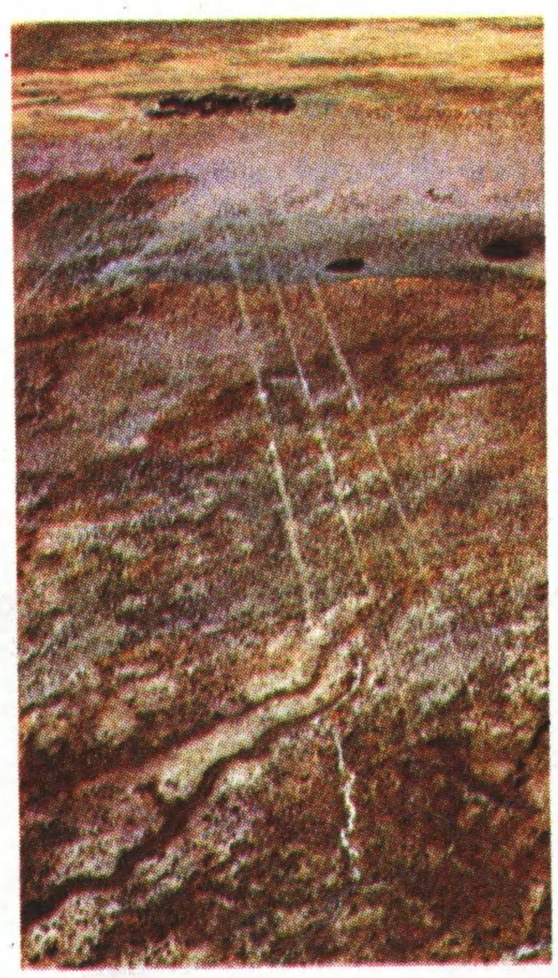

Bolivya dağ köyüne giden, birbirine paralel üç patika. Fazla yüksek olmayan bir çalılığın içinden geçen izler kutsal tapınaklarla son bulmakta ve günümüzde bildiğimiz keçiyolu olarak kullanılmaktadır (üstte).

Peru sahilindeki Santa Cruz vadisinde, Media Luna pampasında bulunan taş yığınlarından oluşan bir çizgi (altta). Bu taş yığını, ilkel hesap aletleri ya da tapınak olarak kullanılıyor veya sadece çizgilerin çekilmesi için çöl yüzeyinin kazılması sonucu oluşan moloz yığınlarından oluşuyordu.

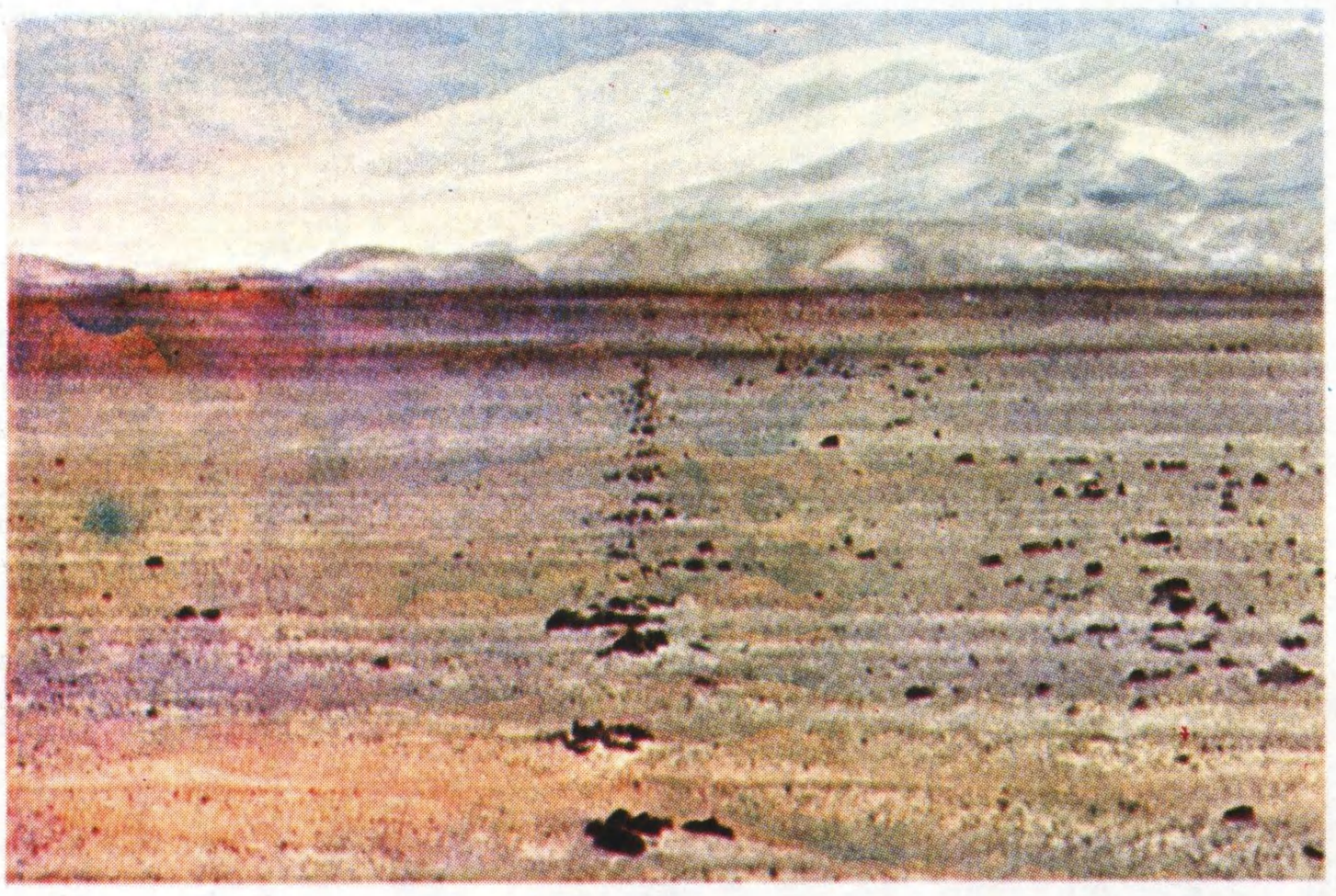

Prof. Zuidema, İnkaların tarımsal amaçlı gökbilim gözlemlerinin dini inançlarıyla yakın ilişkisi buluduğuna ve bu yüzden kutsal yerlerinin de gökbilimle ilgili özellikler taşıyabileceğine inanıyordu.

Nazcalılardan İnkalara

Gerald Hawkins, Nazca'nın gökbilimle ilgili önemine ilişkin her teoriyi reddetme eğiliminde olan bir araştırmacıydı. Fakat, o bile zaman zaman Nazca çizgileriyle İnkaların gökbilim bilgisi arasında bir bağ olabileceği şeklinde düşünmekten kendisini alamıyordu. İnkaların kutsal yerleri üzerinde yapılan araştırmalar, onların Nazcalılara benzer yaşam biçimleri olduğunu ortaya çıkardı. Fakat bu benzerlik Nazca'daki çizgi ve resimlerin sırrını açıklamaya yetmiyordu.

Bolivya'da da var

Yazar **Tony Morrison** 1968'de, Bolivya'daki benzer çizgiler üzerinde bir araştırma yaptı. Bunlar da, Nazca'dakiler kadar merak uyandırdılar. Fakat yok denecek kadar az ipucu veriyorlardı.

Bazıları 32 km uzunluğunda olan çizgiler, Peru'daki benzerleri kadar muntazam çizilmişlerdi. Aşılması zor, doğal engellerden geçerken bile bu niteliklerini yitirmemekteydiler.

Kutsal yerler olduğu açıkça anlaşılan alanları birbirine bağlayan bu çizgilerin anlamları anlaşılamadı.

Dinsel semboller

Tarihi çok ekilere dayanan ibadet şekilleri, Bolivya ve Peru yerlileri için günümüzde de büyük önem taşıyor. Bu ülkelerde rastlanan anlaşılması güç çizgiler, birer dinsel sembol olarak kabul edilmektedirler.

Çizgiler üzerinde nokta nokta halinde bulunan mabetlerin bazılarının, aileden birinin ölüm anında güneşin durumunu belirlemek amacıyla inşa edildiği öne sürülüyor. Bunların, ölen kişinin ruhunun gittiği yeri işaret ettiği de söyleniyor.

And Dağları'nda yaşayan köylüler halen bu çizgileri mabetlerine giden yol olarak kullanıyorlar. Ya da bir köyden diğerine giderken, çölü aşmak gerektiğinde bunlardan yön tayini konusunda yararlanıyorlar.

Sonuçta

Nazca'yla ilgili olarak bilinenler bunlar. Yıllar boyu birçok uzman araştırma yaptı. Herkes kendi alanında çok önemli keşiflerde bulundu.

Fakat biri çıkıp da bütün bunları birleştirmedi, ya da birleştiremedi. Sonuçta bütün bu araştırmalar boşa mı gitti? İşte orası bilinmiyor.

İzmirli medyum Sevgi Çağıl

Ruhsal dünyada yaşıyor

Sevgi Çağıl, Türkiye'de ruhlarla ilişki kurduğu kabul edilen en ünlü kişilerden biri. Sabahat Abla yazıcı bir medyum. Sevgi Çağıl'sa trans medyumu. Onun durumu Sabahat Abladan (bkz. sayfa 201) çok değişik. Arkadaşımız Ata Nirun ve Nilgün Tazbaz, kendisiyle konuştular ve inanılmaz öykülerle dolu hayatını dinlediler.

İNSANLAR ASIRLARDAN beri ruhlarla ilişki kurma çabasındalar. Bu işi en iyi başarabilenlere de medyum deniyor.

Medyumların diğer insanlardan farkı nedir? Gerçek bir medyum nasıl ayırt edilir? İzmirli **Sevgi Çağıl**'ın tüm yaşamı ve başından geçenler çok ilginç. Onun anlattıklarının okurların da ilgilerini çekeceğine inanarak, kendisine sorular yönelttik.

Bilinmeyen: Medyumluk, insanlar tarafından açıkça bilinen bir şey değildir. Toplumumuza açıklamak ve başınızdan geçen olayları anlatabilmek dileğindeyiz. Bu konuda bizi aydınlatmanızı istiyoruz.

İzmirli medyum Sevgi Çağıl'ın özelliği transa geçmeden önce yatağa girmesi ve üstünü örtmesi.

"Basına ilk kez konuşuyorum"

Sevgi Çağıl: *"Bugüne kadar ben hiçbir basın kuruluşuna hayattayken bu türlü bir açıklamada bulunmak niyetinde değildim. Bu defa isteyerek yapıyorum. Gerekli olduğuna inanıyorum...*

Bana göre medyumluk, basit bir olay değildir. Bir salon oyunu hiç değildir. Bu olayı bir falcılık veya remil olarak düşünenler, maalesef gerçek celselerin değerlerinin kaybolmasına neden olmuşlardır."

"Medyum farklı bir insandır"

"Medyumlar, genellikle bilinmeyenleri haber veren kişiler olarak düşünülür. Bu doğru değildir. Medyum da, sırasında öfkelenen, seven, kızan ve zaafları olan bir insandır.

Ancak, ruhsal ilişkiye geçtiği anda bilgi noktasını bulabilen ve o bilgi kanalından iletişim yapabilen farklı bir insandır. Medyum, yalnız o anda farklıdır. O an bittiği anda, fark da bitmiştir. Kendisinde olan bu özellikten dolayı gururlanmaya hakkı yoktur.

Bir celse bir konuyu incelemek veya kişisel problemleri çözmek için yapılmaz. Eğer böyle

yapılırsa, medyum sarsılır, gücü azalır. Medyumun genellikle kullandığı yöntem, doğuda tefekkür; batıda ise meditasyonla gevşemedir. Görmek ve duymak yerine, hissetmek gerekir."

Bilinmeyen: Bir medyum olduğunuzu ilk defa nasıl ve ne zaman fark ettiniz?

"5-6 yaşından beri ışıklar görüyorum"

Sevgi Çağıl: *"Ben,* **Dr. Bedri Ruhselman***'ın tanımlamasıyla bir doğuş medyumuyum. 5-6 yaşından beri renkler ve ışıklar görüyorum. Fakat benim gördüğüm renkleri ve ışıkları başkaları göremiyor.*

Önceleri buna çok üzülüyordum. Özellikle sevdiğim insanların etrafında eflatun ve erguvan renkli ışıklar görüyordum. Bu renkleri gördüğüm insanlardan ayrılmak istemiyordum.

Sağlıklı insanlarda bu renkler daha belirgin oluyordu. Sağlıksız insanlarda ise, donuk, titrek, bazen de kopuk kopuktu. Öfkeli insanlarda renkler devamlı değişiyordu.

Bana birisinin kızdığını veya sevgi duyduğunu renklerinden anlıyordum. Büyükannem beni hasta bir insana götürdüğü zaman, bazen hiçbir renk göremiyordum. Büyükanneme 'Bu insan ölecek' diyordum ve ölüyordu. O zaman büyükannem korkuyor ve 'Bu kız cinlere karıştı' diyordu. Beni çeşitli hocalara götürdüler. Bir yığın muska taktılar..."

Duvarın yıkılacağını önceden biliyor

"O zamanlar İzmir'de **Odunkapılı İsmail Hoca** *adında bir hoca vardı. Beni görünce üzerimdeki tüm muskaları çıkardı. 'Bu çocuğa iyi bakın, iyi muamele edin' dedi.*

Annem, beni Ankara'ya götürdü. Olaylar orada da devam etti. Olacak bir şeyi, örneğin yıkılacak bir duvarı önceden hissedebiliyordum. Okuduğum okulun duvarının yıkılacağını ve çocukların altında kalacağını hissetmiştim. Nitekim, duvar yıkıldı. Ben bunu 40 gün önceden söylemiştim. Zaten benim bu tür sezgilerim en fazla 40 gün sonrası için oluyordu..."

Bayılıp astral yolculuğa çıkıyor

"Sonra bayılmalar başladı. Annem beni doktora götürdü. 'Kalbi arızalı' dediler. Ama bu bayılmalar bende bir zevk haline geldi. Önce beni tatlı bir uyuşukluk sarıyordu. İstediğim yere gidiyordum. Örneğin, İzmir'deki bağıma gitmek istiyordum. Kendimi orada buluyordum.

Bu olayları sonradan kendime bir oyun haline getirdim. Ankara, soğuk ve karlı bir yerdi. Orayı sevmiyordum. Evdeki odama girdiğimde, hemen yatağa yatar ve başka yerlere giderdim. Döndüğümde cesedimle kukla gibi oynardım.

Bir gün, el kadar bir zeytin kütüğünü eve getirdim. Annem, 'Bunu nereden buldun?' dedi. Yine bir gün annem, geceliğimi ve ayaklarımı çamur içinde buldu. Çok kızdı. Halbuki sokağa hiç çıkmamıştım..."

Medyum Sevgi Çağıl, Ankara Koleji'ni bitirdi. Ankara Metafizik Cemiyeti'nin kuruluşuna katıldı ve burada 30 yıl medyumluk yaptı (sağda).

Babasının öleceğini haber veriyor

"11 yaşındaydım. Annemle banyodaydık. Birden babamın görüntüsüyle karşılaştım. Annem onu görmüyordu. Babam beni okşadı. 'Kızım gidiyorum, sonra sen de gel' dedi. Kapıya doğru gitti. Kapının ardı karanlıktı. Peşinden koştum ama, benim o karanlığa girmeme engel oldu.

O sırada hemen beni saçımdan çekip, 'Nereye gidiyorsun?' dedi. Ağlayarak 'Anne, babam öldü' dedim. Ertesi gün babamın ölüm telgrafı geldi..."

Yunus Emre'nin gerçek şiirlerini tanıyor

"Sonra İstanbul'a geldik. Yazları **Abdülbaki Gölpınarlı***'nın evine giderdik. Oraya* **Ahmet Kutsi Tecer, Burhan Toprak, Adnan Saygun** *beyler gelirlerdi.*

O sırada Abdülbaki Bey, **Yunus Emre Divanı***'nı yazıyordu. Hepsi otururlar, tartışırlar, konuşurlardı. Ben bazen lafa karışır, o şiir onun değil, bu Yunus'un değil, gibi laflar ederdim. Söylediklerim de her zaman doğru çıkardı."*

Bedeni kaskatı kesiliyor

"Başka yerlere gitmeler devam ediyordu. Bir gün, Bedri Ruhselman'ın evindeydik. Bana bir ağırlık geldi. Onlar kendi aralarında konuşuyorlardı. Hatta hatırlarım, evde bir de 'Vahşi' adında bir kedi vardı. Yerde minderler dururdu. Orta yerine bir semaver konmuştu.

İşte, o odadayken başka bir yere ruhsal olarak gittim. Sık sık kendimden geçmem, bir yerlere gitmem devam etti. Bir keresinde, bir karakola gittiğimi hatırlıyorum. Tabii, kimse beni görmedi.

Annem böyle anlarda yanıma geliyor ama bana dokunmuyordu. Çünkü dokunulduğu anda katalepsiye (kaskatı kesilme hali) giriyordum. Sonra kendi kendime açılıyordum.

Bedri Bey, bunu duyunca müdahale etti. Zaten daha önce Ankara'da Sağlık Sokak'ta otururken **Enis Behiç Koryürek** *ve Adnan*

Saygun'un babası **Celâl Saygun** *benimle ilgilenmişlerdi. Gariptir, beni anlayan sadece bir iki yaşlı dosttu. Halbuki ben o zamanlar 12-13 yaşlarındaydım...''*

Kendini kontrol etmeye başlıyor

''Bedri Bey, beyaz aydınlık yüzlü, orta boylu, sevgi dolu, mütevazı bir insandı. Anneme benim bir medyum olduğumu ve benimle çalışmak istediğini söyledi. O zamanlar bunun ne demek olduğunu bilmiyordum. Elimi tuttu, başparmağıyla sıvazladı.

İşte ondan sonra ben astral ayrılışları daha bilinçli yapmaya başladım. Artık kendimi kontrol edebiliyordum. Özellikle gece yatınca. Bunun dışında bir uyuşukluk başlayınca, hemen harekete geçiyordum.

Ankara Koleji'nde spora başladım. Koşularda birinciydim. Hentbol takımının kaptanıydım. 1949-1950'de mezun oldum. Ama çok yaramazdım. Müdürümüz **Nilüfer Gün,** *'Dersleri çok iyi olmasa, sporda da başarılı olmasa Sevgi'yi okulda tutmazdık', derdi.*

Bugün de istediğimde bedenimden ayrılıp gidebilirim. Özellikle yorulduğumda, insanlara üzüldüğümde, onların birbirlerine yaptıklarına dayanamadığımda bu işi yapıyorum. Bana huzur veriyor...''

"30 yıl medyumluk yaptım"

''Ankara'da 30 yıl medyum olarak çalıştım. Ankara Metafizik Cemiyeti'ni biz kurduk. Bu cemiyette **Baha Soysal, İzzet Akçal, Zahit Çandarlı, Erol Sayan, İsmail Hakkı Ketenoğlu** *gibi tanınmış insanlar da vardı.*

O yıllarda annem hastaydı. Onu ne zaman düşünsem ışıklı olarak 'nafile' diye bir yazı görüyordum. Neon ışığı gibiydi. Gözümü kapayınca da görüyordum.

Bir gün, **Füruzan Selçuk, Sinan Onbulak,** *Heykeltıraş* **Sabiha Bengütaş** *ve Adnan Saygun, toplanmıştık. O ana kadar ruhsal seans deneyi geçirmemiştim. Bir masa deneyi yaptık. Masadan sesler geliyordu. Ben ellerimi masaya koyunca masa ayağa kalktı. Bu, bir fizik olayıydı. Tam o anda da bir tebliğ geldi. Şöyle diyordu:*

'Hamakatta hazakat der itibar
Budaladır onlardan uman şifa'

Dediler ki, bunu ancak **Neyzen Tevfik** *söyler. Tesadüf, ben de onu çok küçükken tanımıştım. Benim en şanslı yönüm de, çok mükemmel insanlarla beraber olmamdı. Sonra annemi kaybettim. Çok yalnız kaldım. Kardeşim de yok. Artık, ben dünyaya ters geldim, benim yerim burası değil, diyordum...''*

Yoktan maddeler var ediyor

''1951'den beri cemiyette çalıştık. **"Esrar-ı Sır"** *adlı 3 ciltlik bir kitap yazdık. Sonra 'apor' lar (ruhsal dünya tarafından yoktan var edilen cisimler) oluşmaya başladı.*

Bunlar, avuçlar dolusu kül, heykelcikler, bir tutam saç ve elimden akan su gibi şeylerdi. Çok uzun süren celseler yaptık. Benim durumum trans medyumluğuydu. O yıllarda çok iyi çalıştım.

Medyum Sevgi Çağıl, herkesi hayretler içinde bırakarak bir anda elinde küller, saçlar, heykelcikler oluşmasını sağlıyor.

Şimdi günlük olaylar beni çok etkiliyor. Üzülüyorum. Benim sanki kireçten yapılmış bir maskem var. Bunu ancak sevdiklerimin ve dostlarımın yanındayken takmıyorum. Sevgi çok önemli ama, sevgi aynı zamanda çok acıdır. Çünkü sevgide, vuslat anında hasret; hasret anında da vuslat başlar. Bunu yaşayabilmek lazımdır. İbadet de böyledir. İnsanın önce kendisiyle barışması gerekir.''

Bugünkü Sevgi Çağıl

Sevgi Çağıl, 18 Aralık 1927 doğumlu. Yaşamının tamamı ruhsal ilişkilerle geçmiş. Fakat artık yorgun ve biraz da kırgın.

Yıllardır yaptığı çalışmaların yükünü hissediyor. Günümüzün gittikçe artan maddi manevi sorunları onu üzüyor. Medyumların, insanları aldatan kişiler olarak tanınmaları da onun ağrına gidiyor... İnsanların hile yapmayacakları bir dünyanın özlemini çekiyor. Herkesin ruhlarla ilişki kurabileceği bir dünya olacak bu!

Sevgi Çağıl'ı bir celsede izledik. Sayfa 231'de.

Geleceği görenler

Titanik faciası, Kennedy kardeşlerin suikaste kurban gitmeleri, Aberfan kömür ocağının çökmesi... Bu tür olayların çoğunda bir veya birkaç kişi önceden olacakları haber verdi. Geleceği görme yeteneği bazı insanlara verilmiş ilahi bir hediye mi?.. Yoksa, herkeste var olan anlaşılmaz bir gücün, zaman zaman ortaya çıkması mı?..

İNSANLARIN GELECEKTE olacakları önceden görmelerinin çok yaygın olduğu biliniyor. Bu konudaki olaylar, ciltlerle kitabı doldurabilir.

Eğer gelecek önceden görülebiliyorsa, insan bundan neden yararlanmasın! Bu alanda en çok bilinen olaylardan bazılarını ele alıyoruz. Belki de geleceği görmenin ipuçları bu olaylardan yakalanabilir...

Helen'in annesini kim uyardı?

Amerika'da Philadelphia'da ilginç bir olay yaşandı. 1979 yılında bir sabah Bayan **Helen Tillotson**'un kapısı çalındı. Annesinin sesini işitti:

"Helen orada mısın? Beni içeri al."

Helen kalktı ve kapıya koştu, annesi dışarıdaydı. Helen'in annesi, caddenin çaprazındaki bir apartmanda oturuyordu. Kadın, ısrarla kızına, sabahın erken saatlerinde neden gelip de kapısını çaldığını soruyordu...

Korkunç infilak

26 yaşındaki Helen, annesini iknaya çalıştı. Gece 11'de yatmış ve annesi kapıyı çalıncaya kadar uyanmamıştı. Annesi inatla iddia etti:

"Seni gördüm ve seninle konuştum."

Dediğine göre, Helen, annesine soru sormadan kendisini izlemesini söylemişti.

İki kadın konuşurlarken dışarıdan büyük bir patlama duyuldu. Pencereye koştular. Bir gaz kaçağı sonucu meydana gelen infilak Helen'in annesinin dairesini tamamen yıkmıştı. Sonradan itfaiye şefi şöyle diyecekti:

"Eğer o anda içeride biri uyuyor olsaydı, hayatta kalmasına imkân yoktu."

Kadın hayatta kaldı

Helen uykuda mı yürüyordu? Yoksa annesi ruhsal bir rahatsızlık mı geçiriyordu? Açıklama ne olursa olsun, anne ve kız bir tehlikeyi önceden hissetmişler ve annenin hayatı kurtulmuştu.

Ender de olsa, birçok felaket öncesi böyle öngörüler tekrarlanmıştır. Yeterli sayıda örnek elimizde bulunmaktadır. Bazı insanlar bir an için geleceği görebilmektedirler.

Kaderini gördü

Jaime Castell İspanya'da bir otel yöneticisiydi. 1979 yılı başlarında, gece uykusunda bir sesin kendisine hitap ettiğini duydu.

Ses şöyle dedi:

"8 ay sonra bir çocuğun olacak. Onu görmeden öleceksin."

Nitekim, bir zaman sonra Castell'in karısının hamile olduğu ortaya çıktı. Jaime Castell, durumu âdeta kabullendi. Türk parasıyla 25 milyon liralık bir hayat sigortası yaptırdı. Ölürse bu para ailesine verilecekti.

Haftalar sonra otomobilini 80 km hızla sürerken, 160 km hızla gelen bir diğer otomobil önüne çıktı ve Castell kontrolünü kaybederek yolun kenarındaki parmaklıklara çarptı. Bir takla atarak Castell'in otomobilinin üzerine düştü. Her iki sürücü de feci şekilde öldüler.

Castell'in dul eşine, sigorta bedelinin ödenmesinden sonra, sigorta şirketinin elemanları çok şüphelendiklerini söylediler.

21 Ekim 1966'da, küçük bir madencilik kasabası olan Aberfan'da kömürle dolu bir tepe kasabanın üzerine kaydı, birçok insan öldü. Ölenler arasında olayı önceden sezen bazı kişilerden biri olan, 9 yaşındaki Eryl Mai Jones da (çerçeve içinde) vardı (üstte).

Titanik'e, inşa edilen en güvenli gemi deniyordu. Ama 1912'de ilk seferinde battı (en sağda). Yazar W. T. Stead (sağda) olaydan yıllar önce, bu faciaya aynen benzeyen bir roman yayınladı.

Ama bu inanılmaz kazada, kuşkulu hiçbirşey bulamadılar.

Aberfan faciası

Kaderini görenlerden biri de İskoçyalı küçük kız, **Eryl Mai Jones**'tu. 9 yaşındaki bu kız, 20 Ekim 1966'da annesine, rüyasında okuduğu okulun yerinde olmadığını ve simsiyah bir şeyin gelip bir yeri kapladığını gördüğünü anlattı.

Ertesi gün Aberfan'daki okuluna gitti ve yarım milyon tonluk bir kömür dağı kayarak bu küçük madencilik kasabasının bir bölümünü yok etti. Küçük kız ve çoğu çocuk olan 139 kişi bu faciada hayatlarını kaybettiler...

Önceden sezenler

Aberfan faciasından sonra birçok kişi, olayı önceden sezdiklerini iddia ettiler. Londralı ruhbilimci **Dr. John Barker** soruşturmayı üzerine aldı ve 60 kişinin doğru söylediğini belirledi.

Facianın açıkça önceden ortaya konmasından çok etkilenmişti. İngiltere Önsezi Bürosu'nun daha sıkı çalışmasını istedi. Çünkü, bu büro görevini tam olarak yapmıyordu.

Dr. Barker'ın bütün ümidi, benzer kazalarda, bir erken uyarı sisteminin kurularak can kayıplarının azaltılabilmesiydi. Ama ne yazık ki, böyle bir sistem kurulamadı...

Olay saati yaklaştıkça...

Benzer bir sistemin kurulabilmesi için, ABD' de çalışmalar yapılmaktadır. Özellikle San Francisco'da, San Andreas fay hattında oluşacak bir depremin, önceden belirlenebilmesi için çeşitli önseziler kaydediliyor. Yapılan analizlerden bir sonuç çıkarılmaya çalışılıyor.

Dr. Barker, Aberfan faciasıyla ilgili araştırmasını yaparken, önsezilerin kademe kademe arttığını belirledi. Olaydan bir gece önceyse önseziler tepe noktaya ulaşmıştı.

Bugün ABD'de Monterey ve Berkeley'de bulunan iki önsezi bürosu Aberfan faciasını örnek alarak veri toplamaktadır. Halktan gelen önsezileri değerlendirirken, benzer bir yoğunlaşmanın oluşacağı ümidindedirler...

Depremi bildi

Pearson, İskoçyalı işsiz bir kâhindi. Anlattığına göre Çevre Bakanlığı'na gitmiş, Glasgow yakınında bir deprem olacağını, dikkatli olunması gerektiğini haber vermişti.

Bakanlığın, işsiz kâhine ne cevap verdiği bilinmiyor ama gazete okuyucuları yazıyı eğlenceli buldular ve pek ilgilenmediler.

Fakat 3 hafta sonra deprem şoku onları yataklarında yakaladı. Glasgow'daki birçok bina yıkıldı, İskoçya'nın büyük bir kısmı hasar gördü. Britanya Adası'nda deprem çok nadir görülürdü, ama olmuştu bir kere. Hem de önceden haberi verilerek!..

Titanik'in romanı

Bir diğer unutulmaz kehanet, Titanik'le ilgilidir. Bu dev gemi 1912'de, ilk ve son yolculuğunda battı. 1898'de açlıktan ölmeme savaşı veren bir yazar olan **Morgan Robertson,** ünlü deniz kazasını 14 yıl önce esrarengiz ve korkutucu bir doğrulukla anlattı.

Robertson, romanında 70.000 tonluk, dünyanın en güvenli gemisini anlatıyordu. Bu gemi, Atlantik'te bir buzdağına çarparak batıyordu. 2.500 yolcusu vardı, buna karşılık sadece 24 filikası bulunuyordu. Bu filikalar yolcuların yarısını bile kurtarmaya yeterli değildi.

Roman gerçek oluyor

14 Nisan 1912'de trajedi gerçekleşti. 66.000 tonluk Titanik, Atlantik'te buzdağına çarparak battı. Kitapta yazılı olduğu gibi yeterli filika yoktu.

Sadece var olan 20 filika, can kaybının büyümesine yol açtı. Yine kitapta, verilen sayıya çok yakın olarak 2.224 seçkin ve zengin yolcu taşıyordu. Bu yolcuların 1.513'ü buzlu sularda yok oldu.

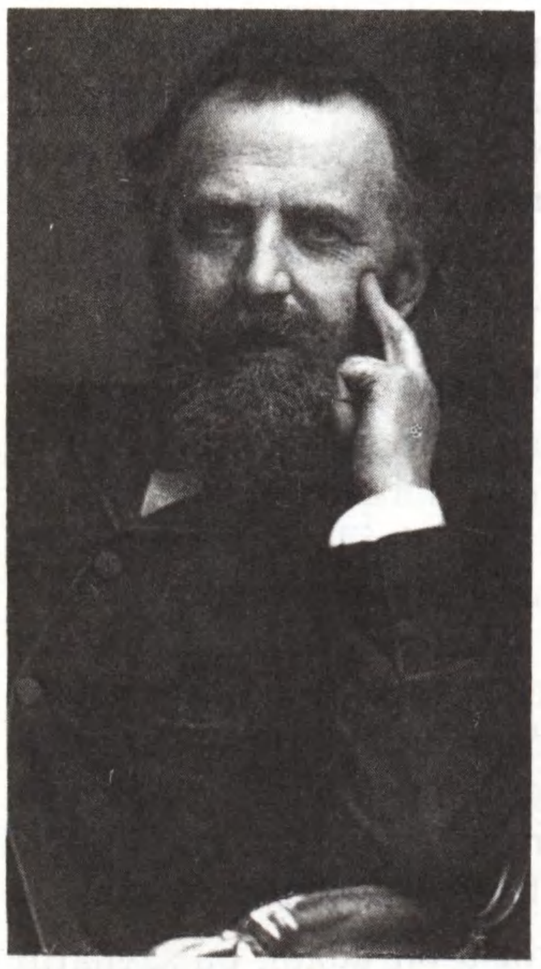

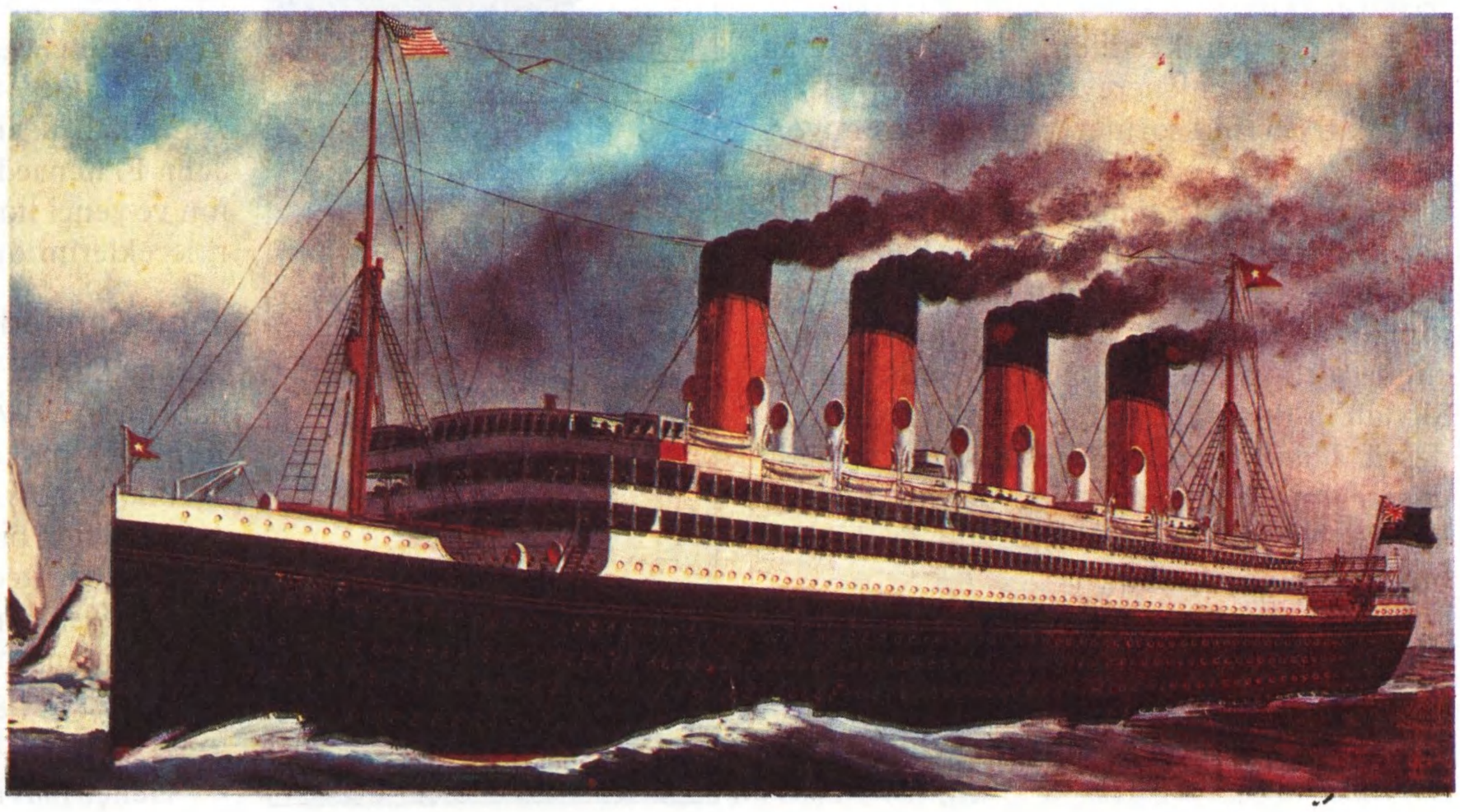

16. yüzyılın ünlü kâhini Nostradamus'un (üstte sağda) Japonya'ya atılan atom bombalarından söz ettiği kabul ediliyor (üstte). Jeane Dixon (en altta) John Kennedy ve Robert Kennedy'nin (altta) ve zenci lider Martin Luther King'in öldürüleceklerini önceden haber verdi.

Uyardı ama kurtulamadı

Titanik'le ilgili bir diğer ilginç kehanet de, yıllar önce, bir Londralı gazeteci olan **W. T. Stead** tarafından ortaya atılmıştı. Okyanus taşımacılığı ile ilgili bir yazısının sonunda Stead şöyle yazıyordu:

"Eğer gemi sahibi şirketler, bu büyük gemilerde, bu kadar az sayıda sandal bulundurmaya devam ederlerse, bir facia olabilir ve olacaktır da."

Ölüm, Stead'a kötü bir oyun oynadı, Titanik'in yolcularından biri de oydu ve yazdığı sebep yüzünden öldü.

Skylab neden düşecek?

Her önsezi çıkmaz. Bazen insanlar ilgiyi çekmek için uydururlar. Fakat, esas mesele, gerçekleşen önsezilerin nasıl ve hangi mekanizma ile ortaya çıktığıdır.

1979'da Amerikan Beyin ve Düşünce Bilimsel Vakfı, Teksas San Antonio'da bir deneme gerçekleştirdi. Skylab Uzay Aracı, o günlerde yörüngesinden çıkacak ve düşmeye başlayacaktı.

En çok merak edilen, olayın ne zaman olacağı ve aracın nereye düşeceğiydi. Bilim adamlarıysa bu sorulara cevap veremiyorlardı.

Vakıf, ruhsal yeteneği belirlenmiş kişilerden bir grup oluşturdu. Ayrıca isteyen de çalışmalara katılabiliyordu. Yaklaşık 200 kişi toplandı. Testler yapıldı. Uzun deneyler sonucunda ortaya çıkan sonuçlar analiz edildi. Skylab'in düşüşünden önce yayınlandı. Araç düştü. Deneycilerin bir kısmı 11 Haziran'da düşeceğini gerçekten bilmişlerdi. Bir iki kişiyse Avustralya'ya düşeceğini de bilerek büyük süpriz yaptılar.

En büyük kâhin: Nostradamus

Kehanet denince bütün dünyada herkesin aklına bir isim gelir: Fransız kâhin **Michel Nostradamus.** 16. yüzyılda yaşayan Nostradamus'un birçok kehaneti, şaşırtıcı bir doğrulukla gerçekleşmiştir. Üzerinde çeşitli yorumlar yapılmasına rağmen Nostradamus çok etkilidir. İşte onun çok ilginç kehanetlerinden biri:

"Limanın yakınında iki kentte, iki büyük felaket olacak. Daha önce böyle bir felaketin benzeri görülmeyecek. Açlık ve salgın hastalıklarla beraber halk yok olacak. Büyük ve Ölümsüz Tanrı'dan yardım dileyecekler."

Atom bombalarını mı kastetmişti?

Bu kehanet nedir? Nostradamus yorumcuları, kâhinin bu kehanetinde 1945'te Hiroşima ve Nagazaki'ye atılan atom bombalarını anlattığını söylüyorlar.

Ama bombaların atılmasından evvel, kimse bu kehaneti bu şekilde kullanamadı ya da açıklayamadı.

Bazı görüşlere göre Nostradamus'un yazdıklarının değeri asıl buradadır. Yani önemi sonradan anlaşılacaktır. Nostradamus, gerçek değerini, günümüzden de daha ileride bir zamanda bulacaktır.

Kennedy'ye suikast

Günümüzde yaşayan modern bir kâhin de Amerikalı **Jeanne Dixon**'dır. Dixon, Başkan **John F. Kennedy**'nin, kardeşi **Robert Kennedy**'nin ve zenci lider **Martin Luther King**'in öldürüleceklerini önceden haber verdi.

John Kennedy başkan olmadan

Jeanne Dixon, Başkan Kennedy'nin ölümünü haber verdiği zaman, suikasta 11 yıl vardı ve Kennedy başkan bile değildi... O zamanlar Jeanne Dixon ünlü bir kâhin değildi.

1952'de bir sabah Washington'da St. Matthew Katedrali'ne dua etmek için geldi.

Meryem Ana'nın önünde diz çökmeden önce birden gözlerinin önünde Beyaz Saray'ı gösteren bir görüntü belirdi. Karanlık bir bulutun içinden 1-9-6-0 sayılarını okudu.

Genç, mavi gözlü bir adam, bu sayıların

kapısında yazıldığı bir odanın önünde duruyordu. Bir ses kadının beyninde yankılanarak, o adamın Demokrat Parti'den olduğunu, 1960'da başkan olacağını ve görev başındayken öldürüleceğini söyledi... Jeanne Dixon bu öngörünüsü yıllar sonra, bizzat Başkan'a kadar ulaştırdı. Kennedy, buna pek önem vermedi.

Bu kez de Robert Kennedy'yi biliyor

Jeanne Dixon, Başkan'ın kardeşinin öldürüleceğini ise, çok daha ürkütücü bir şekilde haber verdi. Dixon, artık bütün Amerika'da tanınıyordu. Bir gün Los Angeles'ta Ambassador Oteli'nde bir yemekteydi. Hayranlarının çeşitli sorularına cevap veriyordu. Bir kadın ona Robert Kennedy'nin başkan olup olamayacağını sordu. Dixon işte tam o anda siyah bir perde gördü. Konuşurken görmeden bakıyordu ve soruya şöyle cevap verdi:

"Hayır, olamayacak. O asla Birleşik Devletler Başkanı olamayacak, çünkü bu otelde bir facia olacak."

Bir hafta sonra, Robert Kennedy aynı otelde vurularak öldürüldü. Bundan sonra da Jeane Dixon'ın kehanetleri doğru çıkmaya devam etti.

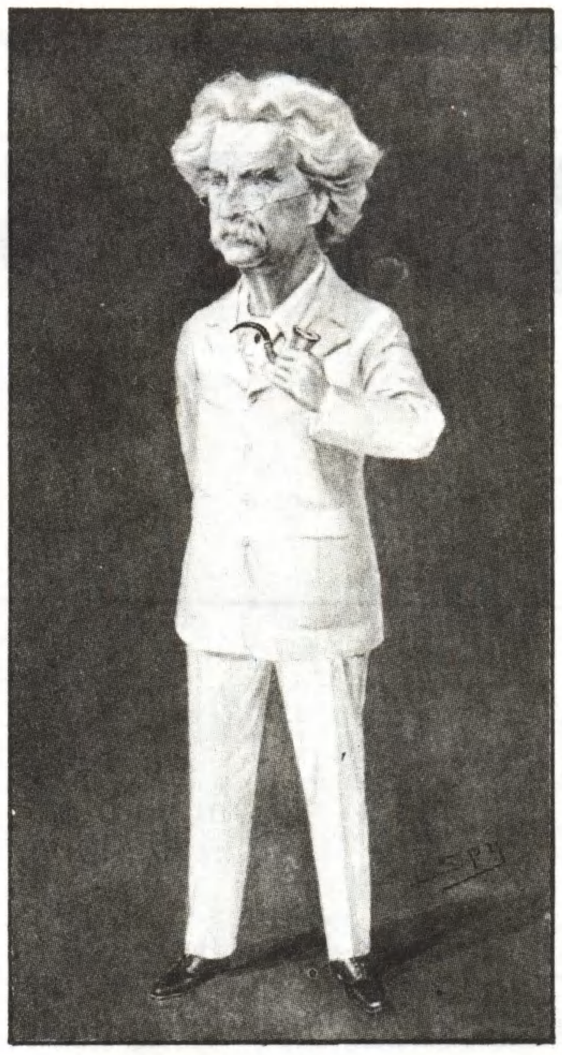

Samuel Clemens (1835-1910). Yazar olarak Mark Twain adıyla tanındı.

Kardeşini tabutta gördü

Çok ilgi çekici olaylardan biri de Amerikalı yazar **Mark Twain**'in başından geçti. Ünlü bir yazar olmadan Tusain, Mississippi Irmağı üzerinde çalışan yandan çarklı gemilerde miço yamaklığı yapıyordu. Kardeşi **Henry** de aynı gemide kâtipti.

Bir gün Mark Twain, St. Louis'te, kız kardeşine gitmek için gemiden ayrıldı. O gece rüyasında kardeşi Henry'nin metal bir tabut içinde yattığını gördü. Tabut iki sandalyenin yanında duruyordu ve Henry ellerinde bir tanesi koyu kırmızı olan, beyaz çiçeklerden yapılmış bir buket tutuyordu.

Gemi havaya uçuyor

Mark Twain birkaç gün sonra gemiye döndü. Sonra o gemiden ayrılarak bir başkasında çalışmaya başladı. Kardeşiyse aynı gemide kaldı. Twain, Greenville'deyken, kardeşinin çalıştığı geminin havaya uçtuğunu ve 150 kişinin öldüğünü öğrendi.

Twain, hastaneye gittiğinde, kardeşi Henry hâlâ yaşıyordu ama ağır yaralıydı. 6 gün ve gece, ölünceye kadar kardeşinin başında bekledi, sonunda ağır bir uykuya daldı. Uyandığında, Henry'nin cesedinin odadan götürülmüş olduğunu gördü, sorarak yerini öğrendi.

Ne gördüyse çıktı

Rüyasında gördüğü tablo aynen karşısındaydı. Henry iki sandalyenin yanında duran metal bir tabutta yatıyordu. Fakat eksik bir şey vardı: Çiçekler. Birden kapı açıldı ve elinde bir buketle genç bir kadın içeri girdi. Biri kırmızı olmak üzere çiçeklerin tümü beyazdı. Kadın çiçekleri Henry'nin elleri arasına koydu ve dönerek dışarı çıktı. Mark Twain, geleceği tüm ayrıntılarıyla günler önce görmüştü.

Zaman kayması mı?

Bütün bu olaylar nasıl açıklanacak? Tesadüf deyip işi geçiştirmek mümkün değil... Bu alanda kavranması çok güç bir teori var. O da şu: Geçmiş, bugün ve gelecek bir bütündür. Yani, zaman bir bütündür. Parçalara ayrılamaz. İnsan, isterse zamanın bütün parçalarını aynı anda görebilir. İsterse, geçmişte yaşanan bir olayı, isterse gelecekte olacak olanı... Ama nasıl ve hangi insanlar?..

İşte işin bu yanı bir türlü açıklanamıyor. Ortada sadece olaylar var. Bazı insanlar bilerek ya da bilmeyerek geleceği görüyorlar... Belki de bu yetenek herkeste var. Ve bir gün ortaya çıkarılacak...

Kâbus gerçek oldu

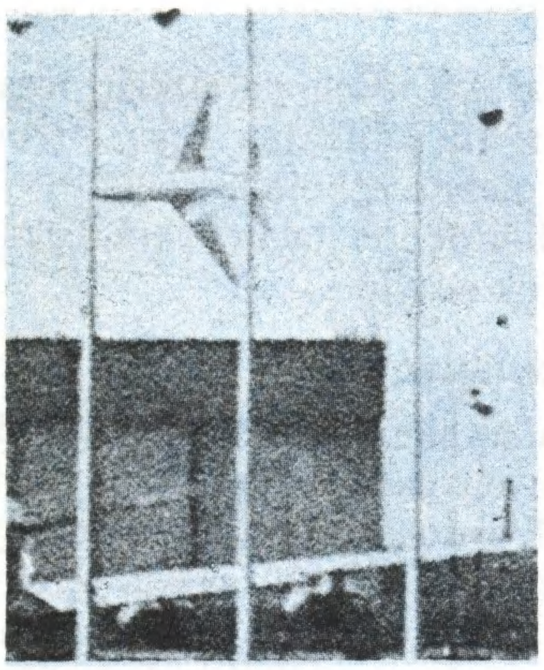

26 Mayıs 1979 akşamı, dünya çok büyük bir uçak kazasını öğrendi. ABD'de Chicago Havaalanı'nda düşen bir DC-10 alevler içerisinde infilak etmişti. 273 kişi kaza sırasında yanarak öldü.

Bu haber, yayınlanırken, Cincinatti'de 23 yaşında bir büro yöneticisi olan **David Booth** dehşetle ayağa fırladı. Kazadan evvelki on gün boyunca, böyle bir uçak kazasının rüyasını görmüştü.

Önce bir motor sesi işitiliyordu. Sonra bir DC-10 görünüyor ve korkunç bir gürültüyle düşüyordu. Sonra her tarafı, portakal ve kırmızı renkli alevler sarıyordu.

Bu dehşet verici olayı Booth fazla saklayamadı, 22 Mayıs'ta yani kazadan 4 gün evvel Cincinatti Havaalanı'na telefon ederek Federal Havacılık Bürosu'nu aradı. Amerikan Havayolları'na durumu anlattı.

Booth, kazanın nerede olacağının bilinebilmesi için gördüğü tüm ayrıntıları, çevrenin durumunu, uçağın şeklini, özelliklerini, her şeyi anlattı. Ama kimseyi inandıramadı.

Havayolu şirketinde çalışan halkla ilişkiler uzmanı **Jack Barker,** kazadan sonra şöyle diyordu:

"İnanılmaz bir şey, Booth'un anlattığı. Her şey kazaya uyuyordu. Küçük farklılıklar vardı ama uçağın uçuş çizgileri bile tutuyordu.

En önemlisi, aynen onun anlattığı gibi uçak ters dönerek devrildi. Booth uçağı üç motorlu olarak tarif etmişti. Kazanın olduğu Chicago Havaalanı'nı da olduğu gibi anlatmıştı."

Uzaylıların saldırısı

UÇANDAİRELER GENELLİKLE uzaktan gözlenmiştir veya öyle anlatılmışlardır. Ama aşağıdaki olayda büyük bir farklılık var. Bunda ciddi bir tartışmaya konu olacak kadar ayrıntılı bilgiler ve birden çok gözlemci yer alıyor. **Moreno** ailesinin anlattıkları öylesine canlı ki, bu olay bir türlü unutulamıyor. Çünkü, olayda hem uzaylılar hem de saldırıları var...

Önce jeneratör bozuldu

Trancas, Arjantin'de Tucuman bölgesinde bulunan küçük bir kasabadır. Moreno ailesi bu kasabanın 3 km uzağında bir çiftlikte yaşıyordu. Çiftliklerinin adı da Santa Teresa.

21 Ekim 1963 gecesi, saat 19.00'da çiftliğin jeneratörü arıza yaptı. Fakat arızayı onaramadılar. Bu iş biraz garipti. Çünkü jeneratörün hiçbir yerinde bozukluk yoktu. Fakat, yine de çalışmıyordu...

İnsan gibiydiler

Yolie, ablası **Yolanda**'ya haber verdi ve birlikte dışarı çıktılar. Önce bir şey göremediler ve evden biraz uzaklaştılar.

Doğuya doğru yürürlerken, tren yolu üzerinde daire biçiminde 2 cisim gördüler. Cisimlerden çıkan 2 ışık sütunu, toprağa ulaşıyordu. En ilginci, bu aydınlık alanın içinde sayısı 40'a varan yaratıklar vardı.

Kızlar, iyice meraklandılar. Biraz daha

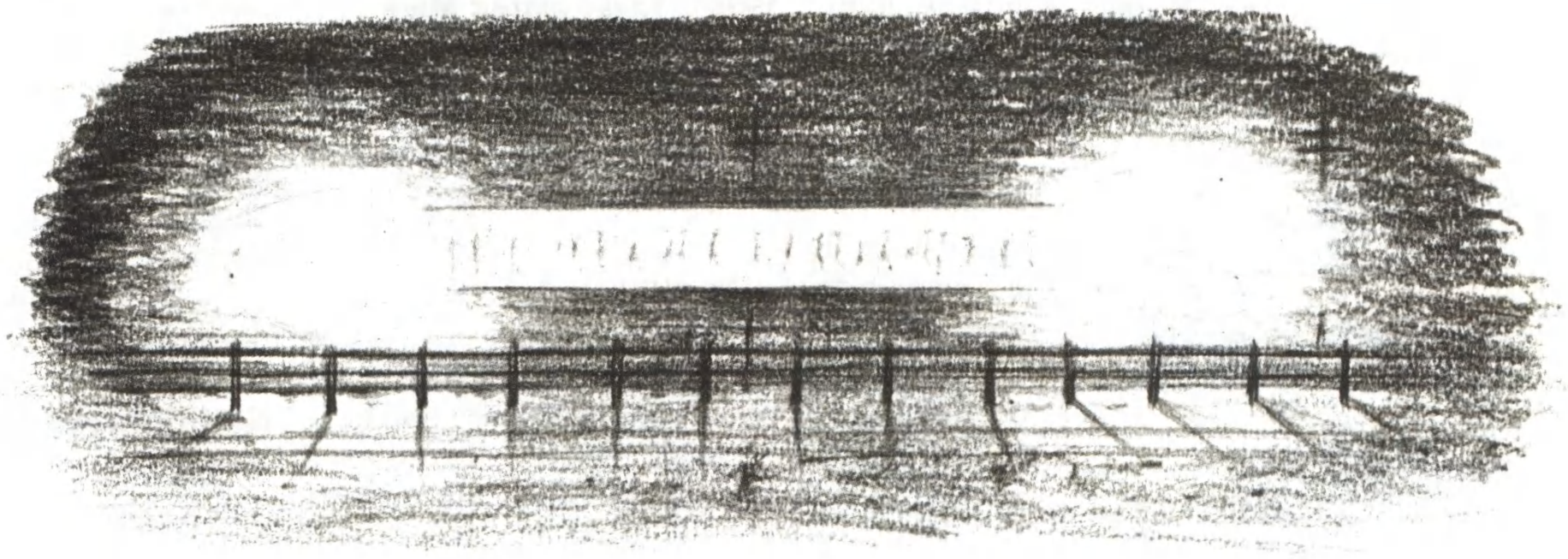

Dışarıda garip ışıklar var

Ansızın kapı vuruldu ve dışarıdaki binada yatan hizmetçi **Dora Martina** ağlayarak içeri girdi. Korkuyordu. Morenoların 21 yaşındaki kızı **Yolie,** ona karanlık nedeniyle evhamlandığını ve korkacak bir şey olmadığını söyledi.

Teselli bulan hizmetçi kız, yatağına döndü. Ama biraz sonra geri geldi. Dışarıda garip ışıklar olduğunu haber verdi.

Avlu, zaman zaman aydınlanıyordu. Hava açıktı ve gök gürlemiyordu. Kız iyice korkmuştu.

yaklaştılar. Hareket eden yaratıklar insan biçimindeydiler. İlk akıllarına gelen, trenin yoldan çıkmış olabileceği oldu.

Fakat görünürde tren falan yoktu. Işıklar ve yaratıklar çok acayipti...

Kızlar yola koyuluyorlar

2 kız kardeş daha yakına gitmeye karar verdiler. Çünkü olayda garip bir çekicilik vardı. Hava serindi. Eve dönüp kalın bir şeyler giydiler. Hizmetçi kız Dora da onlarla birlikte gelmeye karar verdi. Hem de çiftlikte yalnız kaldığı gecelerde, korunmak için bulundurduğu tabancasını da yanına alarak...

Yolie uyumakta olan diğer kız kardeşi **Argentina**'yı uyandırdı. Çocuğuna bakmasını söyledi. Argentina onların niyetini öğrenince korktu ve gerillaların veya sabotajcıların tehlikeli olduklarını hatırlattı.

Ama 2 kız kardeş Yolie ve Yolanda ile hizmetçi kız Dora,aldırmayarak dışarı çıktılar ve uzaklaştılar.

Bilinmedik makineler

Evde kalan Argentina da iyice meraklandı. Dışarı çıkıp çevreye şöyle bir bakındı. Evin çok yakınında garip makineler gördü. Kor-

kuyla bir çığlık atarak, eve doğru koşmaya başladı. Bu arada ayağı takılarak, avluda yığılı bulunan tuğlaların üzerine düştü. Orası burası çizilip, kanamasına rağmen korkunun verdiği güçle eve ulaştı...

Yeşil ışık ve...

Bu arada Yolie, Yolanda ve Dora Martina, yollarına devam ediyorlardı. Evin güney kesiminde dolaşırlarken, çiftliğin ön kapısının hemen yanında soluk bir ışık gördüler.

Bunun, çiftlik işçilerinin kullandığı bir kamyonun farları olacağını düşündüler. Onu hâlâ kamyon sanan Dora Martina ışığa doğru koştu. Aynı anda da, Yolie yol aydınlansın diye el fenerini oraya doğrulttu. Aniden önlerinde bir cisim daha belirdi.

Cisim tepede duruyor

Cisim daire biçimindeydi. Bir kubbesi vardı. Havada asılı duruyordu. Son derece parlaktı. 6 tane penceresinden başka üzerinde perçinle birleştirilmiş gibi görünen birçok bölüm görülüyordu.

Madeni görünümlüydü, genişliği yaklaşık 9 metreydi. Kubbesi de madeni görüntüdeydi. Ama alt bölümlere göre daha karanlıktı... Cisim, aşağı yukarı hafif hafif sallanıyordu.

Ansızın cisim hareketlendi. Beyazımsı bir bulut tüm cismi sardı. Vızıltı şeklinde bir ses duyulmaya başladı. Çevreye bir kükürt kokusu yayılıyordu.

Kızları yere yıkıyorlar

3 kız bütün bu ayrıntıları yaklaşık 30 saniyelik bir zaman içinde görebilmişlerdi. Ama hemen sonra hiç beklemedikleri bir şey oldu.

Hiçbir ön uyarı olmadan, dil biçiminde kızıl bir ışık, cisimden çıktı. Dora Martina'ya değerek onu yere fırlattı. Arkadan Yolie ve Yolanda'da aynı darbeyi yiyerek yere düştüler. Bu arada tren yolu üzerindeki 2 cismin yanına 3 tane daha gelmiş hepsi toplam 6 tane olmuşlardı. Biri havada, beşi yerde...

Evi inceliyorlar

Argentina'nın devirdiği tuğlaların sesine uyanan anne ve baba Moreno'lar doğuya bakan odanın penceresinden cismi izliyorlardı. Gördükleri farklı değildi.

Aracın dönme hareketi gittikçe artıyordu. Dönerken, ışığı portakal rengine dönüşüyordu. Çevresindeki beyaz sisin arttığı da görülüyordu.

Birden cismin tepesinden beyaz bir ışık sütunu çıktı. Bu ışık, tren yolunun kenarındaki ışıklara benziyordu. Işık sütunu dikkatle evin üzerinde dolaşıp, evi incelemeye başladı.

Aynı anda diğer cisimlerden biri tavuk kümesi üzerine gelerek, diğeri de traktör sundurmasının üzerinde durarak aynı işi yapıyorlardı. Üçüncü bir tanesiyse komşu çiftliğin üzerinde duruyordu.

Çok acayip ışıklar

Tren yolundaki cisimlerden çıkan bir ışık sütunu, sundurmaya kadar olan 180 metrelik mesafeyi birkaç saniyede aştı. Sundurmanın önünde, yaklaşık 2 metre uzaklıkta durdu.

Işıklar çok kuvvetliydi, bir fenerin ışığına benziyorlardı. Tam anlamıyla daireseldiler. Çapları 3 metre kadardı. Herhangi bir gölge yapmıyorlardı.

Yolie, korkusuzca kolunu ışınlardan birinin içine soktu, çok kuvvetli bir ısı hissettiyse de herhangi bir acı duymadı.

A Tanıkların cisimleri ilk gördükleri yer

B Büyük cismin görüldüğü ve kızların yere düşürüldüğü yer

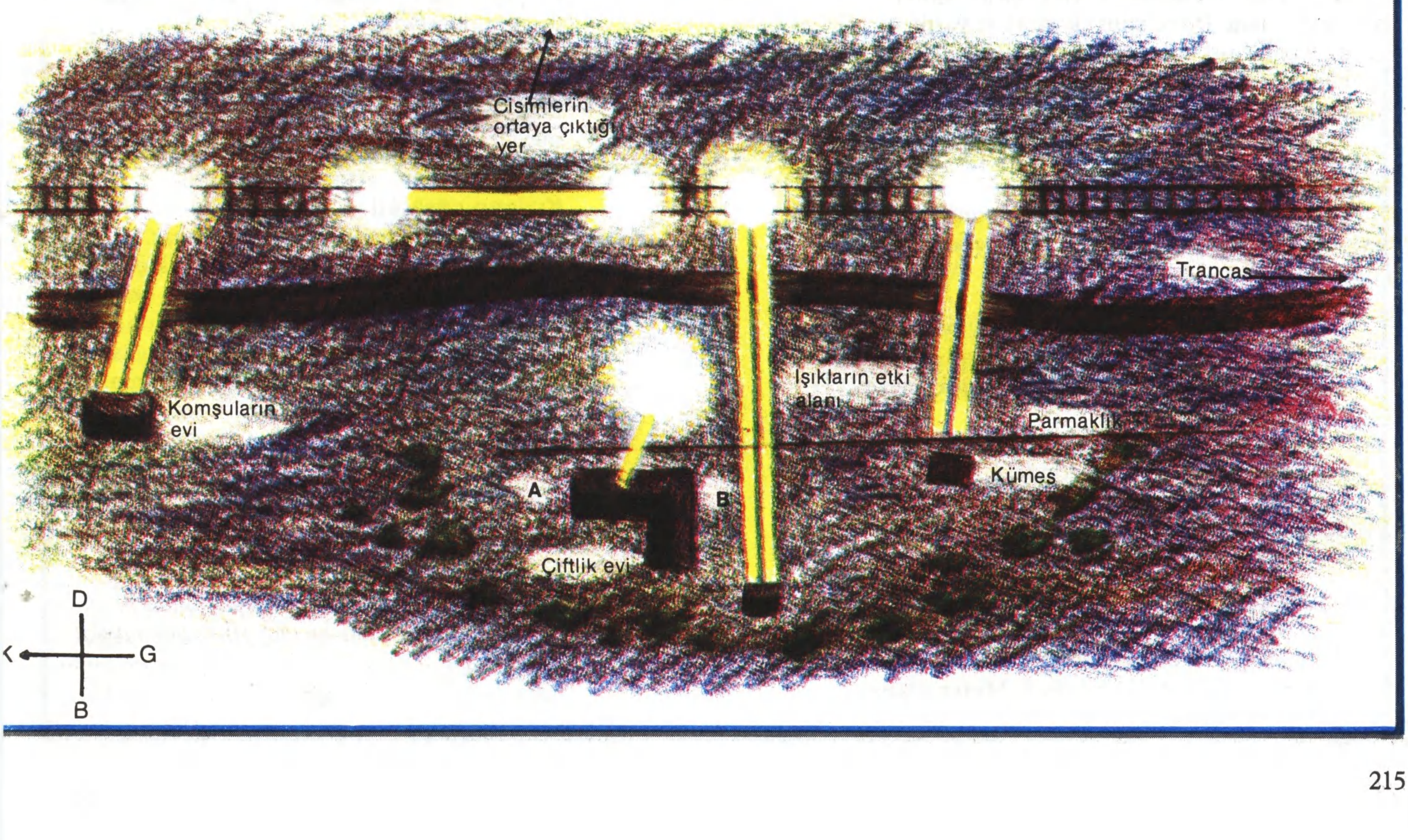

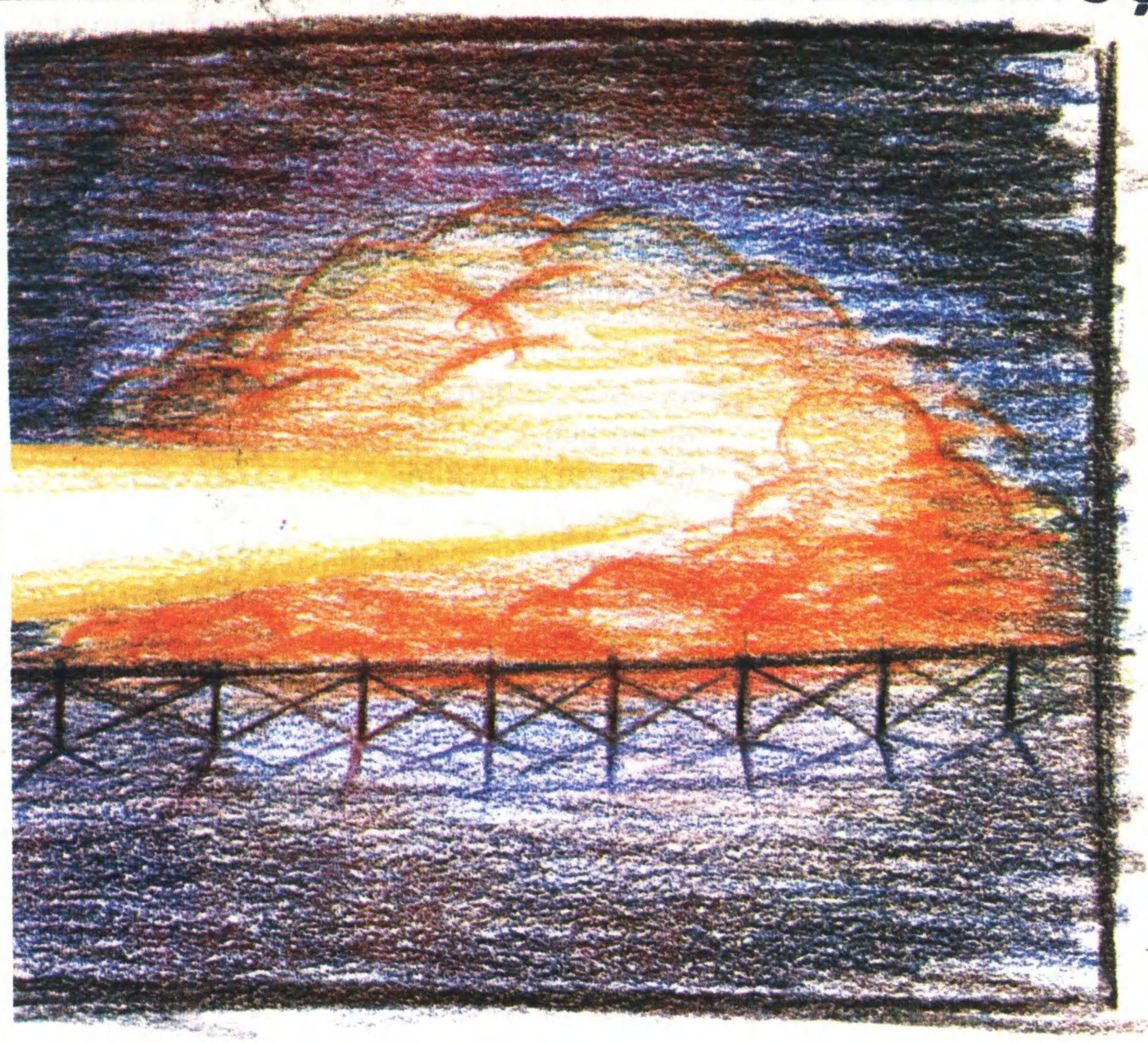

Köpekler siniyor

Yolie ve kızlar, koşarak eve dönmüşlerdi. Evin içindeki ısı 40 dereceyi bulmuştu. Havada kükürt kokusu vardı. Evdeki herkes derilerinde bir yanma ve karıncalanma hissediyordu.

Yolie'nin annesi dua ederken, diğerleri babalarına dışarıya çıkmaması için yalvarıyorlardı. Tam o sırada ev, gündüz gibi aydınlandı. Işığın eve nasıl girdiği anlaşılamıyordu. Evin her tarafından âdeta ışık süzülüyordu.

Duvarların hiçbir engelleyici yönü yoktu. Işık evdeki hayvanları da etkilemişti. Moreno'ların 3 tane iri ve vahşi köpekleri vardı. Bu hayvanlar ışıkla karşılaşınca tuhaf bir sessizliğe bürünerek sakinleştiler. Âdeta ruhsuzlaşmışlardı. Arada bir ışınlar zayıflar gibi olunca hayvanlarda da canlılık görülüyordu.

Gidiyorlar

Eve yakın duran cisim, ışık sütununu Trancas yönüne çevirdi. Kent 3 km'lik mesafedeydi. Işık bir süre o yöne doğru ilerledi. Ama ucu görünmüyordu.

Sonra bir "U" dönüşüyle yine eve yöneldi. Yolie, onun kente ulaştığından emindi. Daha sonra ışık sütunu yavaş yavaş geri çekilmeye başladı ve kayboldu.

Işığın çıktığı cisim de aynı yavaşlıkla hareket ederek tren yolu üzerindeki diğerlerine katıldı. Sonra 6 cisim bir arada doğuya, Sierra de Medina dağlarına doğru alçaktan uçarak uzaklaştılar.

Bıraktıkları izler

Tüm olaylar yaklaşık 40-45 dakika sürmüştü. Cisimlerin kaybolmasından yarım saat sonra, ufuk portakal rengine boyandı. Moreno'ların kendilerine gelmeleri ve şoktan kurtulmaları kolay olmadı.

Korkarak dışarı çıktıklarında, cismin çevresini saran bulutun havada durduğunu gördüler. Ağır kükürt kokusu da sürüyordu.

Bu koku ve bulut 4 saat kadar devam etti. Ertesi gün gelen gazetecilere, kükürt kokusunun ve garip ısının hâlâ evin içinde hissedildiğini söyleyeceklerdi...

Beyaz toplar

Cismin havada durduğu yerin altında kalan toprakta, Moreno'lar bir metre yüksekliğinde, koni biçiminde bir kütle ve bir santim çapında küçük beyaz toplar buldular. Aynı topların eşleri ertesi gün, tren yolunun üzerinde de bulundu.

Toplar yüksek bir basınç altında parçalanmışlardı. Tucuman Üniversitesi Kimya Mühendisliği Enstitüsü bu topları laboratuvarlarında analiz etti. Topların % 96 kalsiyum karbonat, % 3 potasyum karbonat içerdikleri anlaşıldı.

Başka görenler de var

Bölge polisi, çiftliği ve yöreyi sıkı bir araştırmadan geçirdi. Çevrede cisimleri gören başkaları da vardı. **Francisco Tropiano** adındaki çiftçi, Moreno'ların dehşetle titrediği anların sona ermesinden hemen sonra, saat 22.15'te cisimleri görmüştü.

6 tane olduklarını söyledi. **Jose Acosta** adlı bir çiftçiyle, **Huanca** adlı bir polis memuru, tren yolu üzerinde garip aydınlanmalar görmüşlerdi.

Araçları bozulan uzaylılar mı?

Moreno'ların çiftliğindeki olayların amacı neydi? Uçandairelerin pilotları bir araştırma mı yapıyorlardı? Belki de araçları bozulmuştu da onu onarıyorlardı.

Işık sütunları sanki çok meraklı insanları yaklaştırmamak için kullanılmıştı. Ama kesin olan tek bir şey vardı. Garip cisimlerin bilinmeyen pilotları, Moreno'lara zarar vermek istememişlerdi.

Kızların cesareti

Olayda çok değişik ve ilginç yönler var. Kızların aşırı cesaretleri, erkeklerin ortaya çıkmamaları tuhaf. Normal olarak kızların korkup evden dışarı çıkmamaları gerekirdi. Köpeklerin ışığın eve girmesinden önce tepki göstermemeleri ve sonradan sinmeleri de anlamsız.

Fotoğraf yok

Moreno olayı uçandaire dosyalarının önemli olaylarından biridir. Ama ne yazık ki, hiçbir fotoğraf çekilememiştir.

Olayla ilgilenen bir uçandaire uzmanı şöyle dedi:

"Moreno olayı bir bilimkurgu filmine benziyor. Yalnız bir farkla, bu olay filme alınmamış, yaşanmış..."